

brezplačno

št. 2/09

APRIL 2009

Štorski občan

PRIJETNE PRVOMAJSKE PRAZNIKE

Štorski občan

KAZALO	
AKTUALNI DOGODKI	4
ZANIMIVOSTI	9
PROMOCIJSKO SPOROČILO	17
SREBRNE NITI	19
O DELU DRUŠTEV	20
OBVESTILA	22
UTRINKI IZ OSNOVNE ŠOLE IN VRTCA	23
ŠPORT	30
VABILA	31

Štorski OBČAN izhaja v nakladi 1550 izvodov. Poština plačana pri pošti Štore. Na osnovi Zakona o davku na dodano vrednost (Ur. l. RS št. 89/98, 17/00, 19/00, 27/00, 66/00) se za glasilo plačuje 20 % davek na dodano vrednost.

OBČINA ŠTORE

Cesta XIV. divizije 15
3220 ŠTORE
e-mail: tajnistvo@store.si
Tel: 03/ 780 38 40
Fax: 03/ 780 38 50
<http://www.store.si>

Uradne ure in uradne ure po telefonu:

ponedeljek: 8.00 do 12.00 in 13.00 do 15.00
sreda: 8.00 do 12.00 in 13.00 do 17.00
četrtek: odprta samo sprejemna pisarna
petek: 8.00 do 13.00

Uradne ure župana Mirana Jurkoška:

ponedeljek 7.00 - 8.00
sreda 15.00 - 17.00
petek 7.00 - 8.00

Uradne ure podžupana Ivana Glavača: sreda 8.00 - 9.00

Uradne ure podžupana Ivana Jurkoška: sreda 16.00 - 17.00

KRAJEVNA SKUPNOST SVETINA

Svetina 6
3220 ŠTORE
Tel: 03/ 5774 - 106

Uradne ure: četrtek 11.00 - 15.00

Uradne ure predsednika

Krajevne skupnosti Svetina: četrtek 15.00 - 16.00

Odbor za izdajo časopisa si pridržuje pravico do sprememb in krajšanja prispevkov, če je le to potrebno. **Prispevke s fotografijami pošljite po pošti, na disketi ali na naslov elektronske pošte: tajnistvo@store.si. Zaradi predvidenega izida naslednje številke v juniju pričakujemo vaše prispevke do 25. 5. 2009.**

Odgovorna urednica: Ivanka Tofant
Prispevke lektorira: Manca Mirnik
Uredniški odbor: Ivanka Tofant, Jože Kragelj, Mojca Korošec, Dušan Volavšek, Srečko Križanec, Manca Mirnik, Emil Kačičnik.

Prispevke zbrala: Sabina Firšt

Oblikovanje, priprava in tisk: Unigrafika®
Cesta na Pečovje 5 - 3220 Štore

SMETI POVSOD OKOLI NAS

načrtovali. Lepo, ni kaj! Res je, ni pomembno, pa naključje gor ali dol.

Pri vsem tem je pomembno predvsem druženje, takšni so bili namreč komentarji in odgovori. Nabiranje političnih točk pa je popolnoma drugotnega pomena oziroma sploh nima nobenega pomena. Res lepo in zelo učeno povedano, nobenega pomena ...

Če je temu res tako, potem z veseljem predlagam tistim strankam, ki trdijo, da jim res ni za nobeno pridobivanje političnih točk, naj čim prej zavijajo rokave in čim prej ponovno izpeljejo kakšno akcijo.

Sedaj, ko se narava počasi prebuja iz zimskega spanja, človeka rado zanese v naravo, da si napase dušo in nabere nekaj pozitivne energije. Kljub lepoti prebujajoče se narave pa te ob pogledu na kupe odvrženih smeti po obronkih gozdov in strugah potočkov objame žalost in tudi določena mera jeze in ogorčenja. Tako na tiho se nehote sprašujem, ali so se že prebudili iz zimskega spanja tudi člani različnih ekoloških gibanj in civilnih iniciativ in kaj hudiča se dogaja z zelenimi strankami. Nikjer ni videti nikogar. Pred volitvami pa hočejo obrniti svet.

Moj namen ni, da bi opisoval, kje so ti kupi smeti in kje leži avtomobilska pločevina. Tega je enostavno povsod dovolj oziroma veliko preveč in večinoma se s to težavo ukvarjajo vse občine, prav vse brez izjeme. Tudi naša. V tem letu se smeti po vsej verjetnosti ne bodo odstranile, ali pa morda, kdo ve? Bodimo optimisti in se pustimo presenetiti. Tolažim pa se s povsem drugačnim dejstvom, da bodo naslednje leto v Sloveniji lokalne volitve. Morda bo kdo pomislil, kaj pa imajo volitve s smetmi? Pa imajo, veliko, zelo veliko.

Še zelo dobro se spominjam, kako so lani potekale čistilne akcije članov nekaterih strank na dan tik pred parlamentarnimi volitvami. Ponavadi v spremstvu TV kamer in v »siju žarometov«. Ne samo v naši občini, temveč po celotni državi. Ampak te čistilne akcije niso potekale zaradi volitev, so nam zatrjevali nekateri udeleženci, kje pa, to pa sploh ni pomembno, so bili odgovori. To je čisto naključje, te akcije smo že zdavnaj

Narava vas potrebuje in kar kliče po akcijah. Pokažite, da vam gre resnično in samo za urejeno in čisto občino in zdravo okolje ter izključno in samo za druženje in nič drugega. Vse ostalo, sploh pa kakršno koli pridobivanje političnih točk, pa vam je tuje in nepomembno.

Srečko Križanec

REPUBLIKA SLOVENIJA
UPRAVNA ENOTA CELJE

1. Ali potrebujem za postavitve sončnih celic za proizvodnjo električne energije gradbeno dovoljenje?

V odgovoru na zastavljeno vprašanje je treba najprej razjasniti, ali gre v danem primeru za proizvodnjo električne energije, namenjene lastni porabi ali za oddajo v omrežje.

V prvem primeru lahko štejemo postavitev sončnih celic za proizvodnjo električne energije med investicijska vzdrževalna dela, in sicer po 22. členu Uredbe o vrstah objektov glede na zahtevnost (Uradni list RS, št. 37/2008), ki določa, da so investicijska vzdrževalna dela dela na objektu ali za potrebe objekta in vključujejo izvedbo popravil, gradbenih, inštalacijskih in obrtniških del ter izboljšav, ki sledijo napredku tehnike, z njimi pa se ne posega v konstrukcijo objekta in tudi ne spreminja njegove zmogljivosti, velikosti, namembnosti in zunanega videza. V nadaljevanju je med naštetimi deli, ki sodijo med investicijska vzdrževalna dela, navedena tudi namestitev sončnega zbiralnika ali sončnih celic.

V primeru, ko pa gre za postavitev sončnih celic za proizvodnjo električne energije z namenom oddajanja te v omrežje (sončna elektrarna), pa si je za postavitev takšnega objekta treba pridobiti gradbeno dovoljenje. Izdaja gradbenega dovoljenja za takšen objekt je med drugim možna, če je poseg skladen z določili prostorskega izvedbenega akta in če so izpolnjeni pogoji, ki jih določa Zakon o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06, 70/08). V zadnjem času je zelo aktualna želja po graditvi oziroma postavitvi objektov za rabo obnovljivih virov energije, med katere prištevamo tudi sončne elektrarne. Problem nastaja, ker v večini obstoječih prostorskih izvedbenih aktov občin takšni posegi niso opredeljeni, zato skladnosti s prostorskim aktom ni možno ugotoviti. Glede na to, da občine pripravljajo nove prostorske akte, vidimo rešitev v opredelitvi oziroma vključitvi možnosti gradnje objektov za rabo obnovljivih virov energije v teh aktih.

2. Sosed želi postaviti škarpo, visoko 1.60 m, na mejo z mojo parcelo. S tem se ne strinjam. Ali lahko svojo namero kljub temu uresniči in za to pridobi ustrezno dovoljenje?

Po Uredbi o vrstah objektov glede na zahtevnost (Uradni list RS, št. 37/2008, v nadaljevanju: Uredba), spadajo škarpe in podporni zidovi med nezahtevne objekte, če njihova višina ne presega 1,5 m. V takšnem primeru izda upravni organ gradbeno dovoljenje za gradnjo nezahtevnega objekta v skrajšanem ugotovitvenem postopku, stranka v postopku pa je samo investitor. Takšen objekt je lahko, če z izvedbenim prostorskim aktom ni posebej predpisan odmik objekta od meje sosednjih zemljišč, postavljen največ do meje zemljiške parcele, na kateri se gradi, vendar tako, da se z gradnjo ne posega na sosednje zemljišče.

V vašem primeru, ko želi sosed zgraditi škarpo višine 1,60 m, spada škarpa takšne velikosti med manj zahtevne objekte, zato si mora investitor za njeno gradnjo pridobiti gradbeno dovoljenje na podlagi projektne dokumentacije, katere sestavni del je med drugim v vodilni mapi prikazano območje za določitev strank, ki se določi po Uredbi o območju za določitev strank v postopku izdaje gradbenega dovoljenja (Uradni list RS, št. 37/2008), po kateri pa se smiselno lahko uporabi določilo, da znaša širina pasu za določitev strank višina objekta. To pomeni, da boste stranka v postopku izdaje gradbenega dovoljenja, če bo sosed želel zgraditi škarpo bližje kot 1,60 m od parcelne meje med vama.

Opozarjamo, da mora biti takšen poseg skladen tudi z določili občinskega prostorskega akta, ki velja za področje, kjer se namerava graditi.

3. Želel bi si postaviti bazen, ki bi ga »pokril« tako, da bi ga lahko uporabljal tudi pozimi. Kakšno dovoljenje in soglasja potrebujem, da bi to lahko naredil?

Glede na to, da iz vprašanja ni razviden natančnejši opis objekta, menimo, da gre za manj zahteven objekt, za gradnjo katerega potrebujete gradbeno dovoljenje na podlagi projektne dokumentacije.

Pri pristojni občini je treba najprej preveriti, ali je predviden poseg skladen z določili prostorskega izvedbenega akta. Sicer pa na pristojni upravni enoti vložite zahtevek za izdajo gradbenega dovoljenja, predložite dva izvoda projekta za pridobitev gradbenega dovoljenja, druge listine, če tako določa zakon, in dokazilo o pravici graditi, če ta pravica še ni vpisana v zemljiško knjigo.

Glede soglasij, ki so sestavni del projektne dokumentacije, in sicer v vodilni mapi, pa je potrebno predložiti tista soglasja za priključitev na gospodarsko javno infrastrukturo, na katero bo objekt priključen. Če pa nameravana gradnja leži na območju, ki je opredeljeno kot varovalni pas gospodarske javne infrastrukture, ali na območju, ki je opredeljeno kot varovano območje, mora investitor pred začetkom izdelovanje projekta pridobiti še projektne pogoje, k projektnim rešitvam pa soglasje pristojnega organa oziroma nosilca javnega pooblastila.

4. Ali lahko sosed ob posestni meji zagradi oziroma posadi živo mejo in do kakšne višine?

Živa meja spada med ograje, ki spadajo po Uredbi o vrstah objektov glede zahtevnost (Ur. list RS, št. 37/2008), med nezahtevne objekte, če so nižje od 2,2 m, razen ograj za pašo živine, nižjih od 1,5 m. Pri tem je potrebno opozoriti, da mora biti nameravana gradnja skladna s prostorskim aktom. Nekateri prostorski izvedbeni akti natančneje določajo obliko in velikost nezahtevnih in enostavnih objektov, zato je v takšnih primerih možna gradnja teh objektov samo ob upoštevanju meril, opredeljenih v določilih teh aktov.

Po navedeni Uredbi je v skupnih zahtevah glede nezahtevnih in enostavnih objektih za ograje določeno, da če z izvedbenim prostorskim aktom ni posebej predpisan odmik ograje od meje sosednjih zemljišč, je lahko ograja postavljena največ do meje zemljiške parcele, na kateri se gradi, vendar tako, da se z gradnjo ne posega na sosednje zemljišče; ograja, ki je medsosedska in označuje potek meje, se lahko gradi na meji, vendar le, če se lastniki zemljišč, ki jih razmejuje, o tem pisno sporazumejo; ob javni cesti zgornji rob ograje oziroma lega ne sme posegati v polje preglednosti, pred gradnjo takšne ograje pa je treba pridobiti soglasje upravljavca javne ceste.

5. Kako je s plačevanjem komunalnega prispevka po novi zakonodaji?

Glede na to, da je odmera komunalnega prispevka v pristojnosti občin, predlagam, da se s vprašanjem obrnete na pristojno občino, na območju katere nameravate graditi.

Upravni organ mora namreč pred izdajo gradbenega dovoljenja med drugim samo preveriti, ali so dajatve in prispevki, določeni z zakonom (kamor spada tudi komunalni prispevek), plačani oziroma so na drug zakoniti način izpolnjene investitorjeve obveznosti. V vlogi za pridobitev gradbenega dovoljenja pa mora investitor navesti, ali je oziroma ali bo sam vložil zahtevek za odmero komunalnega prispevka, ali pa navede, naj ta zahtevek v njegovem imenu vložijo upravni organ za gradbene zadeve.

6. Rad bi legaliziral poslovno-stanovanjski objekt. Kako in na kakšen način?

Predlagamo, da na pristojni občini najprej preverite, ali je legalizacija oziroma gradnja takšnega objekta skladna z določili prostorskega izvedbenega akta. Če je odgovor pritrdilen, vložite na upravni enoti zahtevek za izdajo gradbenega dovoljenja za legalizacijo objekta, predložite dva izvoda projekta za pridobitev gradbenega dovoljenja, druge listine, če tako določa zakon in dokazilo o pravici graditi, če ta pravica še ni vpisana v zemljiško knjigo. Upravni organ, to je pristojna upravna enota, v postopku izdaje gradbenega dovoljenja odmeri nadomestilo za degradacijo in uzurpacijo prostora, ki ga morate poravnati pred izdajo gradbenega dovoljenja.

Če pa se ugotovi, da poseg ni v skladu s prostorskim aktom, izdaja gradbenega dovoljenja ni mogoča, ker mora upravni organ, preden izda gradbeno dovoljenje, najprej preveriti, ali je projekt izdelan v skladu s prostorskim aktom. V tem primeru lahko pri pristojni občini predlagate postopek za spremembo takšnega prostorskega akta.

7. Sosed, ki hoče zgraditi stanovanjsko hišo, želi od mene ustanovitev služnosti - dovoza preko mojega zemljišča in položitev komunalnih vodov. S tem se ne strinjam. Ali me lahko v ustreznem postopku v to prisili? Pravi, da bo zahteval prisilno ustanovitev služnosti dovoza in položitve komunalnih vodov. Ali je to res pravno dopustno?

Lastninska pravica na nepremičnini se lahko začasno ali trajno obremeni s služnostjo v javno korist po določbi 110. čl. Zakona o urejanju prostora, in sicer samo, če je to nujno potrebno za postavitve omrežij in objektov gospodarske javne infrastrukture in njihovo nemoteno delovanje, ustanovitev takšne služnosti pa lahko predlaga država, občina oz. izvajalec javne službe. Na vprašanje lahko torej podam naslednji odgovor: sosed ni upravičen predlagatelj, niti v opisanem primeru ne gre za izkazano javno korist, zato sosed v upravnem postopku ne more predlagati, da se ustanovijo opisane služnosti po vašem zemljišču proti vaši volji z odločbo upravnega organa. Ustanovitev služnosti v upravnem postopku v opisanem primeru tako ni pravno dopustna.

8. Ali lahko postavim ob stanovanjski hiši nadstrešek, če bo ta stal na zemljišču, ki sodi v kmetijska zemljišča, ležeča v prvem kmetijskem območju?

Ne. Po Uredbi o vrstah objektov glede na zahtevnost (Uradni list RS, št. 37/2008), spada nadstrešek med enostavne objekte, za katere ni treba pridobiti gradbenega dovoljenja, in sicer pod objekte za lastne potrebe. Uredba določa, da je nadstrešek streha pred vhodom v objekt, namenjena zaščiti osebnih motornih vozil in koles, zbirnih mest za komunalne odpadke in podobno, če je njegova površina največ 30 m² in višina najvišje točke največ 3,5 m, merjeno od najnižje točke objekta. Objekti za lastne potrebe so lahko zgrajeni le na zemljiških parcelah, ki pripadajo stavbi, h kateri se gradijo, gradnja pa mora biti skladna s prostorskim izvedbenim aktom.

Na kmetijskih zemljiščih pa je izjemoma možno graditi le kmetijsko - gozdarske objekte, če so ti opredeljeni v občinskih prostorskih izvedbenih aktih in ob upoštevanju posebnih pogojev, ki jih določa Zakon o kmetijskih zemljiščih (Uradni list RS, št. 55/2003).

Damjan Vrečko
Načelnik

ZOBOZDRAVNIKI SVARIJO PRED SLABŠANJEM ZOBOZDRAVSTVENEGA VARSTVA V SLOVENIJI

Zobozdravniki in zobozdravstvene organizacije opozarjamo, da »glavarinski« sistem plačevanja zobozdravstvenih storitev (plačevanje storitev po številu bolnikov) ni dovolj strokovno premišljen in bo privedel do:

* Slabše kakovosti zobozdravstvenega varstva državljanov;

»Glavarinski« sistem prinaša točkovno ovrednotenje državljanov tako, da bo odrasel državljan upravičen le do enega pregleda in dveh zalivk na leto (18,15 točke ali 44 evrov).

* Vprašljive varnosti zobozdravstvenega varstva državljanov;

Po novem naj bi zobozdravnik skrbel za 2400 državljanov, kar je v nasprotju s strokovnimi normativi, ki opredeljujejo največ 1600 odraslih pacientov na zobozdravnika kot še sprejemljivo strokovno mejo za varno in kakovostno oskrbo pacientov.

* Daljših čakalnih dob;

»Glavarinski« sistem povprečno vsakemu zobozdravniku prinese dodatno skrb za 624 novih neopredeljenih zavarovancev, kar bo podaljšalo čakalne dobe za dodatnih 52 delovnih dni.

* Izstopanja zobozdravnikov iz sistema javne zobozdravstvene mreže;

Podobni modeli financiranja so se v nekaterih evropskih državah že pokazali za popolnoma neustrezne. Privedli so do izstopanja zobozdravnikov iz javne zobozdravstvene mreže, s čimer se je dostopnost državljanov do zobozdravstvenih storitev še dodatno zmanjšala.

* Povečanje števila brezzobih po 60. letu starosti;

Takšni modeli financiranja v drugih evropskih državah, ki določajo plačilo zobozdravstvenih storitev na število pacientov, torej po »po glavah«, so se končali zelo klavrno. Povečalo se je število brezzobih ljudi po 60 letu starosti.

Javnost in državljanje opozarjamo, da pomeni uvedba »glavarine« v zobozdravstvu napačno odločitev vlade. Breme napačnih političnih odločitev, brez upoštevanja strokovnih priporočil, bodo nosili pacienti - prvi med njimi ravno socialno ranljivejši.

(Povzetek po strokovni literaturi ISIS, marec 2009)

V občini Štore, ki šteje vsega 4311 občanov, od katerih je potrebno upoštevati le odrasle »glave«, kot jih je poimenovala vlada, bo 100-odstotno »glavarino« nemogoče doseči. Kar pomeni, da bodo razpoložljiva sredstva še manjša od predvidenih 44 evrov letno.

Tako bomo morali še dodatno podaljšati čakalne dobe. Ko pa bodo dosežene točke, se bodo lahko opravljale le še samoplačniške storitve. Kot je že omenjeno, bodo to predvsem občutili socialno najšibkejši zavarovanci.

Vlada bo s tem NEPRAVIČNIM sistemom krivično prizadela predvsem zobozdravnike - koncesionarje, ki opravljamo dejavnost javnega zobozdravstva v manjših občinah, in naše paciente.

Namenjena nam bodo zelo zmanjšana sredstva, s katerimi se bomo trudili preživeti in ohraniti obstoj javne zobozdravstvene mreže v občini Štore.

VELIKA NOČ MALO DRUGAČE

Kaj zapisati ob tem prazniku?

V dnevnem časopisju je skoraj povsod zapisano, da je velika noč najpomembnejši krščanski praznik. Kristjani na ta dan praznujejo Jezusovo vstajenje od mrtvih. Na veliki petek so Jezusa Kristusa križali, tretji dan po tem, na nedeljo, pa naj bi vstal od mrtvih.

Po tradiciji je na veliki petek zapovedan strogi post, na veliko soboto se blagoslovijo (pogovorno žegnajo) jedila, ki se potem zaužijejo za nedeljski zajtrk. Jedila imajo določeno simboliko.

Velika noč je premakljiv praznik, v odvisnosti od datuma velike noči so tudi datumi nekaterih drugih cerkvenih praznikov in tudi post. Določeno je, da se praznik obhaja prvo nedeljo po prvi spomladanski polni Luni. Tako je lahko velika noč med 22. marcem in 25. aprilom.

Na veliko noč pa lahko pogledamo tudi malo drugače ...

Velika noč postaja vedno bolj prepoznavna skozi pirhe, potico, velikonočnega zajčka in še kakšne druge dobrote, ki se znajdejo v jerbasu, katerega odnesemo na veliko soboto k žegnu. Vendar je

to le zunanji videz, nekaj, kar je opazno vsakemu očesu. Kaj pa se dogaja v naši notranjosti? Je tam sploh kaj takega, kar bi lahko upravičevalo ne samo košaro z dobrotami, temveč tudi našo prisotnost v tišini cerkve, kamor to košaro nesemo k blagoslovu? Veliko starejših se bo še spomnilo, da je včasih marsikje tudi palica pela po zadnji plati, če otrok ni bil v nedeljo pri maši. V otroški naivnosti je udarce marsikdo sprejel kot pravično kazen.

Evropa danes lakote, kot jo pozna Afrika in druge nerazvite dežele, ne pozna več. Je pa zato med nami toliko več čustvene lakote in včasih se zdi, da nekateri prav zaradi nje hirajo pred našimi očmi, toda nikogar ni, ki bi jim ponudil vsaj grizljaj, vsaj toplo ramo, kamor bi se naslonili in

se izpovedali. Morda si tudi zato veliko noč predstavljam drugače: navsezadnje tudi tako, da bi sočloveka bolje začutili, ga poskušali razumeti kljub njegovim morebitnim napakam. Veliko noč si predstavljam tako, da nihče ne bi bil sam, da bi se za vsakega našel vsaj grizljaj tistih dobrot, ki so bile blagoslovljene in darovane v imenu medčloveške ljubezni.

Mar so vsakodnevna človekova opravila sploh verodostojna, če že vsak majhen pretres razkrije njihovo ničevost in minljivost? Ali ni ravno vsakodnevna rutina, dnevno ponavljajoča se stvarnost tisti element, ki v vsakem trenutku grozi, da bo uničil krhko in minljivo večnost? Čeprav se nam zdi, da naša dejanja niso nič v primerjavi z večnostjo, čeprav se v težkih trenutkih radi zazremo v nebo in se skušamo potolažiti, ko pomislimo na nepomembnost naših težav pred neskončnostjo, se lahko vedno zgodi, da bomo s samovšečnostjo, zaverovanostjo v svoj ego, svojo domišljavostjo in nadutostjo ubili boga, ki ga nosimo na koncu jezika, namesto v srcu.

Dušan Volavšek

SPOMLADANSKO UREJANJE IN OHRANJANJE ČISTEGA OKOLJA

Približuje se 22. april, svetovni dan Zemlje, hkrati pa tudi letos pod okriljem Turistične zveze Slovenije poteka že tradicionalno spomladansko varovanje in urejanje okolja.

S tem projektom se Slovenija vključuje v mednarodne aktivnosti v okviru OZN na temo Clean up the World - Uredimo, očistimo svet, ki že potekajo v 121 državah sveta. Informacije o projektu Pomladansko urejanje in ohranjanje čistega okolja v 2009 so vam na voljo na spletni strani

TZS www.turisticna-zveza.si. Turistična zveza Slovenije predlaga vsem občinam in društvom, da povabijo občanke in občane, vodstva podjetij, šol, društev in druge, da sodelujejo pri urejanju okolja in prispevajo h kakovosti življenja. (TZS)

Letošnji slogan akcije »Prebivalci Slovenije - pometimo pred svojim pragom, tam se začne naša dežela!« je dovolj jasn poziv vsem - občanom, profesionalnim organizacijam, občinam, društvom in posameznikom, da pokažejo svoj interes in dokažejo, da je urejeno okolje pogoj

za zadovoljstvo vseh in da jim je mar za jutrišnji dan.

Kot član Turistične zveze Slovenije je tudi Turistično društvo Štore dolžno skrbeti za izvajanje programov v njenem okviru, zato javno poziva vse občane, društva, podjetja, ustanove, da prispevajo svoj del k čistemu in urejenemu okolju.

Naj bo čisto in urejeno okolje popotnica za našo prihodnost!

Emil Kačičnik

LE MALODUŠJA NIKAR

(Razmišljanje, vsebinsko nepovezano, o tem in onem)

Zelo mi je všeč definicija umetnice besede Svetlane Makarovič o preprostosti človeka. Takole pravi: »Preprostost ni v tem, da si nepismen, da nikoli ne prebereš knjige, da si neolikan, neizobražen. Preprostost mora biti zlahtna. Veliki ljudje so v resnici zlahtno preprosti. Zato niso nikakor domišljivi, ampak so dostojanstveni.«

Nasploh bi moralo veljati, da ljudi ne bi smeli deliti po rasi, veri, razredih na dobre in slabe. Dobri so redkost, so pa božji dar za vse preostale. Kot pravi Andrej Šiferer v svoji skorajda ponarodeli pesmi »VSE MANJ JE DOBRIH GOSTILN, VSE MANJ JE DOBRIH LJUDI ...« Da moralne vrednote niso kaj prida vredne, priča dejstvo, da se v državi že eno leto prepiramo o nekih prekletih oklepnikih, ob tem pa zanemarjamo slovensko družino, njen obstoj in preživetje. Pa prepotrebni vrtci! Tudi v Štorah nujno potrebujemo večjega. Kaj hudiča so nam potrebne patrie in drugo orožje, vrtci naj bodo na njihov račun zastonj v tej državi! Otroke potrebujemo!

Tako v naši slovenski družbi kot tudi zunaj naše drage domovine gre prav zdaj veliko stvari hudo narobe. Z brati Hrvati (da smo bratje, meni tudi njihov kardinal Bozanič, vendar se savor s tem ne strinja) nas ta trenutek družijo samo še bele kosti iz Hude jame, vse drugo nas razdružuje. Pa kaj bi to! Recesijo sem dobil za popotnico na vrat, zdaj, na stara leta, potem ko sem eno že preživel, od leta 1940 naprej kot otrok. Verjetno ni Slovenca, ki bi danes lahko rekel, da se mu ne sanja, kaj je recesija. Ne proizvajamo, gospodarstvo leze navzdol. Posojil ni, lagodnega življenja je konec. Enako zapravljamo. Konec je fame o bajnih dobičkih, velikih uspehih, lahkotnem življenju, varnosti, življenju po lastni meri, svobodi ... Diplome ne pomenijo veliko, nezaposlenost narašča. Kako slaba popotnica mladim! Bomo lahko živeli skromneje, imeli moč, da se spoprimeemo z recesijo in jo preživimo? Saj konec koncev je smisel življenja še kje drugje kot v lagodnem nedeljskem nakupu, kamor si se pripeljal z novjšim avtomobilom!

Vendar je tale recesija res ena krivična stvar. Za mlade, ki jim jemlje vero v prihodnost, in stare,

ki večinoma živijo (živimo) skromno. In zdaj naj dodatno zategnemo pas!? Prisoten je tudi strah pred prihodnostjo. Upokojenec ali pripadnik pozne srednje generacije ne more sam kaj prida narediti za svojo prihodnost. Za svojo varno prihodnost je delal v preteklosti ... Toda to dejstvo, žal, nikomur ni mar. Slabokrvna politika nas krmi s črnogledimi napovedmi namesto optimizma. To ni dobro. Vzbuja strah. Strah je zelo omejujoče čustvo, ki v skrajni stopnji rezultira paniko. Pa smo tam!

Svetovna kriza ali recesija je kot pošast, ki jo je desetletja hranil ves svet. S cvetočo trgovino seveda in lakoto na drugi strani. Znani ameriški ekonomist Soros je že pred 20-imi leti opozarjal, da takšen kapitalizem, kot ga zdaj (takrat) živimo, nima prihodnosti. Treba je najti nove oblike ...

Lani je povzel besedo obsodbe »požrešnosti novega liberalizma« sam aktualni papež, torej bo že držalo, čeprav bi se bil lahko oglasil že mnogo prej. Zdaj eminentna imena novodobnih filozofov, med njimi tudi naš Žižek, napovedujejo zaton aktualnega družbenega reda, kapitalizma torej, ki bo odletel kot »knof od gat«, česar še umski maloposestniki ne verjamejo. Vendar je bolje vsaj nekaj verjeti, kot pa poslušati večne napovedi črnogledih pesimistov, ki govorijo zgolj o mračnih časih. Za državne voditelje, v čigar rokah so rešitve za zdajšnje brezupno stanje, pa veljajo besede svetega Mateja, ki pravi (v 23. poglavju):

»Gorje vam pismouki in farizeji, ki se navzven kažete čedni, znotraj pa ste polni mrtvaških kosti in vsake gnusobe; tako se tudi vi od zunaj kažete pravični, znotraj pa ste polni hinavščine in krivic!«

Zdaj je verjetno že veliko Slovencev, ki se z nostalgijo spominjajo prejšnjih »socialističnih« časov, saj se je takrat kar dobro živelo. Skrbi za preživetje ni bilo, zadovoljiv standard je omogočal tako plačo kot pokojnino. Razlike v prejemkih v razmerju 1:5 so pričale, da ni revnih kot tudi ne pretirano bogatih državljanov. Saj vemo vsi, kako je s tem danes. Zdaj pač

živimo v času, ko umira sočutje do bližnjega, ko prijateljstvo ni več nobena vrednota, pohlep ali še bolje povedano požrešnost presega vsako razumno mejo. Vse to dodatno otežuje razprtije med ljudmi tako v gospodarskem, političnem in verskem smislu. Prejšnje vzorno urejeno zdravstvo, zobozdravstvo in še marsikaj jemlje hudič. Grozi resna nevarnost stavk, kar bo dodatno otežilo naše že itak zapleteno življenje. Demokracija je res lepa stvar. Lahko »šimfaš« ljudi, ki krojijo tvojo usodo, briješ norca iz soljudi, govoriš, kar hočeš, svoboden si. Toda marsikateri državljan, z dna družbe seveda, bogatih ne štejem, bi danes rade volje žrtvoval malo svobode in demokracije za svoj garantiran kos kruha.

Zgolj na sebe se je treba dandanes zanesti. Ne na državo, ne na družbo. To mojo trditev lepo ponazarja poet Josip Murn-Aleksandrov, rojen pred 130-imi leti:

TI SAM SI DRAG SI, LJUBIŠ SE NA SVETI,
TI SAM SI MATI IN SI OČE SVOJ,
LAŽNIVI LJUDSTVA SO IN BRATOV SO OBETI
IN ZBIRAJO DAN TEMNI NAD SEBOJ.

Jože Kragelj - Jok

»MAMI, KUPI MI KONJA!«

Saj veš, da nimamo prostora in ne časa, ljubica.«

»Obljubila si, da mi ga kupiš, če bom pridna v šoli. Konja imam lahko v konjeniškem klubu ali pri Janiju v hlevu, časa pa bom imela celo poletje. Obljubim, da bom zanj skrbela. Prosssim, tako zelo si ga želim. Rada bi, da bi bil Artur moj! Klara ga ima tudi, pliss!«

»No prav, pa ga kupimo!«

Čez 4 mesece.

»Nina, kaj je sedaj s tvojim ljubim konjičkom? Že 14 dni nisi bila pri njem!«

»Če se pa imam toliko za učiti, pa še vsako popoldne imam eno dejavnost. Ne morem, pa saj bom šla v soboto, no!«

Čez 8 mesecev.

»Nina, h konju sploh ne greš več. Kaj naj sedaj z njim? Zanj smo zmetali celo premoženje: nakup konja, mesečne oskrbnine, kovač, paste proti parazitom in preglede, vitamini in solni kamni, posebna oprema zanj in zate, ki si si jo želela Kaj pa sedaj?«

»Brez veze, mami. On me sploh ne uboga. Tako trmast je postal. Pa tudi časa nimam, saj moram veliko delati za šolo. Mami, Martin bi nagovoril starše, naj ga kupijo. On bo sedaj Tibija prodal, ker je prepočasen. Sedaj, ko zna jahati, hoče hitrejšega in boljšega konja. Dogovorila se bom, da kupi našega, ki je ves divji. Zanj bo čisto pravi.«

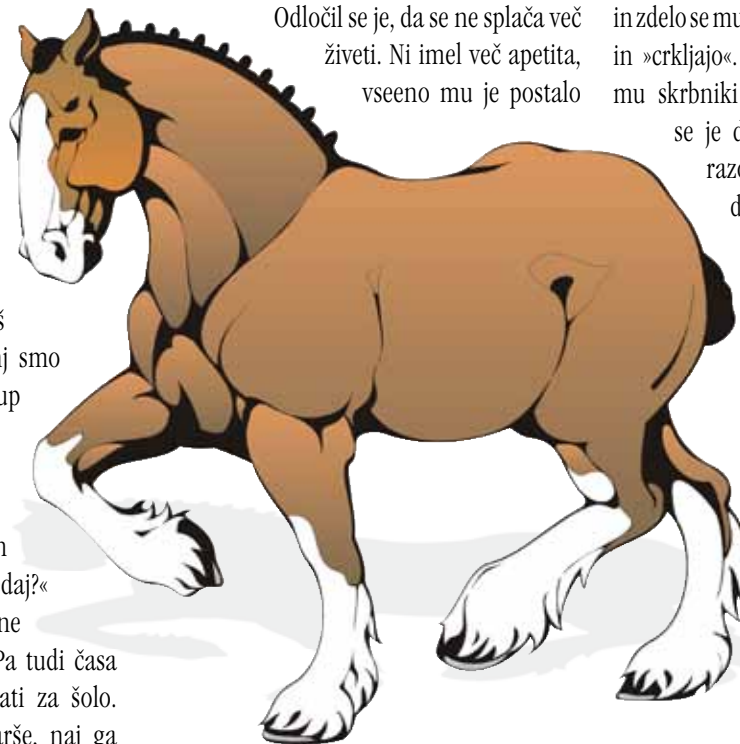
Nina je Arturjeva tretja lastnica. Arturj ima 8 let. Obetajo se mu novi in novi lastniki, kot večini konj, vse dokler se ne bo sprijaznil, da je neumen, grd, nič ne zna in je popolnoma nesposoben. Saj zakaj bi ga drugače kar naprej prodajali in zakaj ga nekdo ne more imeti rad?

Nekaj let kasneje je Artur, z razliko od mnogih konj, ki svoje razočaranje začnejo kazati z brcami, ugrizi in neprimernim

vedenjem, postal brezvoljen in psihično ubit konj. Nekateri ljudje tako vedenje zamenjujejo z ubogljiv, potrpežljiv, dobro učen konj.

Pred štirimi leti je kazalo, da bo moral, tako kot vsi v hlevu, drugam. Njegovi skrbniki že dva meseca niso bili vsak dan z njim. Prepričan je bil, da bo moral ponovno na pot, iskat dobre ljudi. Malo je že upal, da jih je našel, pa se je, vse kaže, uštel. Za konja pač ni doma, rojen je, da osrečuje in izpolnjuje želje in muhe ljudi.

Odločil se je, da se ne spleča več živeti. Ni imel več apetita, vseeno mu je postalo

za vse.

To je bila njegova obramba in upor. Raje umreti, shirati, kot potovati naprej in naprej v nove hleve. Potem pa se je zgodilo. Prišli so s konjskim avtobusom, naložili njega in še polovico njegovih prijateljev. Vedel je, da je to spet selitev. Nikoli ga sicer še niso odpeljali s toliko konji iz istega hleva, vendar to nič ne pomeni.

Nič ne ve, koliko časa so ga vozili, niti, kam je prišel. Bil je samo tako zelo utrujen in naveličan vsega. Tudi žalosten ni bil več.

Vendar pa so se začele dogajati čudne reči. Vsi njegovi konjski prijatelji so bili spet skupaj v hlevu. Še celo kože, kokoši in ostale živali so bile vse iste tam. Po nekaj dneh so prišli njegovi skrbniki ponj in ga na povodcu

peljali po travniku, kjer se je lahko pasel, pa spet malo na sprehod po cesti. Vse skupaj je bilo zelo čudno, a tako zelo prijetno. Vedel je, da se ne sme zopet zazibati v sanje in podleči željam.

Pa vendarle. Nič se ni spremenilo mesec, dva, tri in vsake toliko so se vrstile lepše in lepše reči: z drugimi je imel veliko več pašnikov kot na prejšnjem posestvu, večinoma so ga pustili celo odpetega in popolnoma prostega, da je sam izbiral, kam želi in kje dobi najboljšo travico, celo posebno hrano so mu namenili in zdelo se mu je, da ga ves čas nekaj sprašujejo in »crkljajo«. Počasi, počasi je razumel, kaj mu skrbniki hočejo povedati, pa vendarle

se je dolgo otepal resnice, saj bi ga razočaranje ubilo, ko bi se izkazalo,

da ne razume pravilno. Pa je počasi dojel. Našel ga je. Našel je svoj pravi dom in človeka prijatelja. Vendarle nekoga, ki razume, da je konjeva največjih mora menjava doma in predvsem človeka, katerega se trudi razumeti, mu ugajati in pridobiti njegovo, vsaj čisti mali delček, ljubezen. Potovati iz rok v roke, se celo življenje truditi biti najboljši, najrazumnejši in, po človeških merilih, najpametnejši. Predvsem pa

biti lep, lep, lep, isker, pa vendarle obvladljiv, visok, pa vendarle ne prevelik za gospodarja, vedno zdrav in razpoložen, čeprav mu je hudo in ima bolečine, skratka ponos človeku, kot mu je lahko BMW, diamantna ogrlica ali potovanje na Maldive. Artur sedaj verjame, da bo tu smel biti tudi grd in presušen starček in se bo smel po letih dela počasi in v miru posloviti iz tega sveta. Artur sedaj ve, da so na obzorju novi časi. Taki, ki živalim že vodijo dobre ljudi, ljudi, ki čutijo z živaljo in z njo želijo ravnati spoštljivo. Take ljudi, za katere lahko reče, da imajo res radi živali. Če je za tako prihodnost moral toliko trpeti, ve, da se je izplačalo.

Emil Kačičnik

LJUDSKE JEDI, ZNAČILNE ZA POMLAD

Ptujska kurentova juha

Poraba: 1 kg prekajene gosi, 25 dkg jušne zelenjave, 30 dkg moke, 2 jajci, mast, sol, poper, lovorov list.

Priprava: prekajeno gosje meso razrežemo na koščke in jih damo kuhat v mrzlo vodo. Ko meso zavre, mu dodamo jušno zelenjavo in pustimo, da se kuha 1 uro na zmernem ognju, medtem naredimo iz moke in jajc trdo testo, ga naribamo in na prtičku posušimo.

Ko je testo dobro posušeno, ga vsujemo na razbeljeno ocvirkovo mast in mešamo toliko časa, da lepo zarumeni. Praženo kašo zalijemo z gosjo juho in pustimo, da vre 20 minut. Preden postrežemo, dodamo juhi še sesekljan drobnjak, zrezan korenček in zelen peteršilj.

Po starem ptujskem običaju mora biti v juhi kar precej mesa, saj bo sicer k hiši prišla kuga, ki bo škodovala perutnini.

Ješprečkova juha s češpljami

Poraba: 2 kg prekajenih svinjskih nogic, 0,3 l ješprenove kaše, korenček, korenina peteršilja, 10 dkg celega popra, 10 dkg domačih ocvirkov, lovorjev list, čebula, žlica moke, 20 dkg suhih češpelj.

Priprava: prekajene noge razsekamo in jih damo kuhat v večji lonec, ko meso nekaj časa vre, mu dodamo opran ješprenček, jušno zelenjavo in začini, nakar kuhamo pol ure. Nato dodamo suhe češplje, ki smo jih že prej oprali in namočili v vodi ter pustimo vse skupaj počasi vreti. Posebej pripravimo svetlo prežganje iz ocvirkove masti, ki ji dodamo seseklano čebulo in moko, zalijemo z mrzlo vodo, nato pa pustimo, da malo vre. S tem prežganjem zabelimo ješprenčkovo juho.

Povzetek iz stoletne pratike pripravila Vera Štante - Skok

Pokojnine

Dan za dnem,
leto za letom,
v službo smo hodili
in si tako
vsakdanji kruh služili.

Pa prišel je dan,
težko pričakovan,
ko v pokoj smo stopili,
se od tovarne
in sodelavcev poslovili.

A glej ga zlomka,
še dobro, da so nas starši
skromnosti naučili,
če ne vprašanje,
kako bi sploh preživeli.

Pokojnine so komaj
za mleko in kruh,
če hočeš kaj več,
si moraš pa še to
odtrgati od ust.

Saj enkrat ali dvakrat na leto
nam pa le dvignejo pokojnino
za hlebec kruha,
tri ali pa dva,
pač kakšno pokojnino kdo ima.

Pa se govori,
kako upokojenec lepo živi,
koliko državo stane,
da praznijo se blagajne,
kako pa živimo, še mar jim ni.

Pa bo že kako,
samo da nam zdravje
za silo služilo bo.

Kulturni dom

Nekoč udarniško so garali,
saj svoj kulturni dom
so iz srca želeli,
pa prišel je tako pričakovani dan.

V njem dogajalo se je marsikaj,
mnogo se je igralo in pelo
in tudi gledaliških
iger odvrtilo, da ponos je bil ta kraj.

Pa prišel je čas,
ko se je kulturni dom
skoraj poslovil od nas,
žalosten bil je pogled na dom.

A se je končno na bolje obrnilo,
z novim vodstvom občine
se je marsikaj spremenilo,
tudi kulturno dogajanje je svoj smisel
dobilo.

Obnovljeni dom zopet
v svoji lepoti žari,
ko smo na prireditvah,
nam od veselja žarijo oči.

Bodimo veseli, da v Štorah,
tako lep kulturni prostor imamo,
da vsaj kadar smo na prireditvah
na križe in težave pozabimo.

Hvala vsem, ki ste se trudili,
da ste dom tako lepo obnovili,
županu Miranu Jurkošku hvala
za ves trud in skrb, ki jih je s kulturnim
domom imel,
da je končno prostor v vsej lepoti zažarel.

Marija Šuhel

TRIJE JEKLENI MOŽJE

Vsak izmed nas je verjetno že kdaj slišal za tri mušketirje, tri svete kralje, pa za tri ... Kaj vem, kaj vse še po tri. No, jaz pa sem si izmislil tri »jeklene može«. Predstavil jih bom tako, kot sem si jih zamislil.

Ti trije može so resnično jekleni, ne samo, da so uliti iz kovine, temveč simbolizirajo železarja. To je tistega železarja, ki že 157. leto pridno dela v železarni Štore ter kuha, uliva in valja jeklo in litino. V času delovanja plavža pa je proizvajal tudi železo.

Tako gre v bistvu kar za tri junake, za tri prave jeklene može. Simbolično poosebljajo jeklarja, valjarja in livarja.

Vsi trije so namreč delo našega priznanega mojstra, gospoda Iva Vrečka iz Šentjurja. Na vso srečo imam jaz vse tri, na kar sem seveda izjemno ponosen in hkrati presrečen, da imam takšen privilegij, da sem njihov lastnik.

Marsikatero mesto se rado pohvali s svojimi simboli. V Celju imajo npr. »viteza«, v Ljubljani »zmajčka«, v Novi Gorici imajo vrtnico itd. Mi v Štorah pa imamo »železarja«, naj bo to naš simbol. Kot sem že enkrat ali celo večkrat napisal, trdoživega in trmastega, če ne bi bil takšen, je res vprašanje, ali bi dočakal tako visoko

starost. Bodimo na to ponosni.

Na naslovni strani knjige Železarske Štore je upodobljen eden od teh treh jeklenih mož in če mi bodo zvezde naklonjene, bodo na drugi knjigi upodobljeni kar vsi trije ...

Srečko Križanec

KLOBASIJADA V KOMPOLAH POTEKA ŽE VEČ KOT 20 LET

V Štorah in okolici je že marsikdo slišal za »klobasijado«, a si je ne znajo razložiti, saj mislijo, da je to neke vrste razstava klobas, drugi pa menijo, da gre za degustacijo klobas. V resnici pa je to tradicionalno druženje domačinov, ki se v mrzlih dneh zberejo vsak petek zvečer v domači gostilni Špulcer.

In kaj se dogaja? Vsak klobasar pripravi svojo klobasijado, to pomeni, da pripravi narezek iz različnih klobas in vsega, kar

sodi zraven. Tako je vse pripravljeno, samo še steklenice rujnega vinca še postavijo na mizo in klobasijada se začne. Sledijo medsebojni pogovori, mnenja,

nasveti, zgodbe, pregovori, pa tudi šale. Seveda za popestritev večera poskrbijo muzikantje »klobasarji«, saj se ob njihovi domači glasbi tudi veselo zapoje in zapleše. Organizirajo pa tudi klobasarski izlet. Sama sem se že večkrat udeležila klobasijade in povem vam, da je takrat vzdušje zelo prijetno, sproščeno in prav poživljajoče v dolgih zimskih večerih. Ponavadi se klobasijada konča zadnji petek pred veliko nočjo, in to s pečenimi ribami, saj nam klobase skoraj gledajo že iz ušes.

Vera Štante - Skok

MUZEJ NA TROMEJI

Na prvi pomladanski dan letošnjega leta smo bili člani odbora za izdajo časopisa vabljeni na ogled prav posebnega muzeja, ki leži na obrobju naše občine. Če smo čisto pošteni, se muzej nahaja na šentjurski strani mejne ceste med občino Štore in Šentjur. Pa nič ne de, saj je tu tromeja vasi Ogorevc, Prožinska vas in Vrbeno. Prav tej gruči hiš je

hotel naš sogovornik, Alojz Dobovišek, ob osamosvojitveni vojni dati ime Laporje. Pa je pri tej ideji ostal bolj kot ne osamljen in z zapisom omenjene vasi s takim imenom v slovenski zemljevid ni bilo nič.

Po prisrčni dobrodošlici nam je gospod Dobovišek razkazal 240 let staro hišo, v kateri ima del svoje bogate zbirke. V njej se nahajajo modeli za izdelavo klopi v teharski cerkvi, smuči, šivalni stroji in tafel bed. Starejši bodo vedeli, kaj je tafel bed, nekateri so v njem tudi spali. Za mlajše generacije pa kratka obrazložitev. Gre za nekakšno mizo, ki ima z ene strani velikanski predal, ki se je ponoči izvlekell. Vanj so legli otroci, pa tudi odrasli, saj je bila prostorska stiska večja kot danes. S strani pa je bil še manjši predal, v katerem je bil prostor za odejo. V to zložljivo posteljo, velikosti 190cm x 120 cm, so legli tudi po trije. Da je bilo v starih hišah kot v škatlici vžigalic, pove podatek, da je leta

1954 v tej hiši na dobrih 16 m² živelo 14 ljudi.

Iz prijazne stare hiške smo se preselili v muzej novejšega datuma, ki ga je avtor zbirke naredil kar sam. Poprijel je za zidarska, tesarska in mizarska dela, tako da je hiša plod njegovega lastnega ustvarjanja. Zanimivost pri hiši je, da so polkna na notranji strani, kar pomeni, da jih lahko na hitro zapremo in odpremo, ne da bi pri tem spuščali mrzli zimski zrak v hišo. Takšno izvedbo polken ima tudi Ipavčeva hiša v Šentjuru. V hiši se nahaja tabernakelj, v katerem se najdejo domače dobrote, ki pomagajo pri raznih boleznih in tegobah, v večjih količinah pa te lahko tako sprostijo, da imaš mehke noge.

V hiši je poleg vse opreme za bivanje ogromno starin, ki so vredne ogleda. Omenim najzbirko harmonik, med katerimi se nahaja najstarejša, ki je bila izdelana v Sloveniji. Med vsemi drobnimi orodji in pripomočki za delo se da videti orodje mizarskih mojstrov, stare likalnike, svetilke na karbid in petrolej, pripomoček za praženje prave kave v krušni peči in kavnega nadomestka iz ovsa.

S strahospoštovanjem pa smo si ogledovali zbirko orožja. Na podstrešnem delu se nahajajo policijske in vojaške uniforme. Omeniti moram še prvi telefon, ki ni niti malo podoben današnjim. Ohišje je leseno, ob strani je ročka za ustvarjanje potrebne napetosti za prenos signala, na prednjem delu pa mikrofona.

Zanimiva je zbirka papirnatega denarja in kovancev. Izpod spretnih rok gospoda Doboviška je nastala lesena maketa nesojene vasi Laporje v merilu 1:50. V tej vasi sta se nahajali, med vsemi ostalimi objekti, dve sušilnici za hmelj.

Vas pa je svoj čas premogla tudi več vina kot vode. Šmarnice, tiste prave, domače. Leta 1912 so morali žlahtno trto posekati, saj se je pojavila trsna uš in od žlahtne trte je bilo potrebno plačati davek. Dodatna razlaga, zakaj se je ohranila samorodna trta šmarnica, je odveč.

Gospoda Doboviška povprašamo, od kod izvira. Njegova rodbina je na tem področju prisotna že od leta 1403. Bili so lastniki zemljišča na južni strani Voglajne, od Resevne do Svetine, v velikosti 1200 hektarjev. Ves čas našega druženja sem opažal, da je sogovornik zelo hudomušen in lahko bi rekel, da je njegov poklic svoboden, prežet z umetniško žilico. Dela vse, samo radia in ur ne popravlja, je povedal. Prvega "razstavljenega" radia še do danes ni spravil skupaj, ko pa je razdril uro, mu je kar naenkrat ostalo za dve ročni uri rezervnih delov, od prvotne ure pa je ostalo bore malo. V življenju nam ostanejo lepi spomini, zanimivi ljudje in globoke misli. Sestavek bom zaključil z dovtipom našega sogovornika, ki pravi: »Lojz, Micka pa šajtrga morajo biti pri vsaki hiši, fajn pa je, če je tudi lesen cekret«.

Dušan Volavšek

VSE O SAVNI

Mineva dvainštirideset let, kar sem se na severu, dvatisoč kilometrov iz Štor, kot sedemindvajsetletnik, prvič v dotodanjem življenju seznanil z blagodejnostjo savne (Švedi ji pravijo bastu). Od tedaj do danes je ona moja edino »razkošje«, ki si ga redno privoščim vsak teden vsaj enkrat. Zame je savna zakon in način življenja, ne bi je zamenjal za nobeno cvrenje na jadranski obali. Na osnovi vsega zgoraj povedanega si domišljam, da nekaj vem o tej prekrasni možnosti sprostitve, za katero sem prepričan, da me kar naprej ohranja v dobrem zdravju, poleg dela in dobre hrane seveda ter optimističnega pogleda na svet. Tole pišem za zainteresirane bralce, morda pa se bo še kakšen štorski občan odločil za savnanje v zdraviliščih, ki jih je polno v neposredni bližini našega kraja, ali pa si bo preprosto omislil lastno savno v hiši ali stanovanju. Investicija ni več velika težava, kot je bila še pred desetimi leti, prostostoječa finska savna z agregatom in potrebnimi pripomočki za dve osebi je na voljo že za tisoč evrov in naprej. Na osemdeset ali devetdeset stopinj Celzija segreta notranjost savne, v kateri preživiš tedensko vsaj pol ure ali uro časa, pomeni »sprostiti paro iz sebe«, z njo pa stres, to akutno bolezen današnjega dne. Za sklepno revmo in revmo sploh pa ni boljšega zdravila. Ker se z intenzivnim potenjem izločijo iz telesa soli, je savna blagodejna za ljudi s hipertenzijo. In še to: telo se bolje odziva na hitre zunanje vremenske spremembe. Statistično je finsko mesto Helsinki najbolj sproščeno mesto v Evropi, in to prav zaradi kulture savn. Pri njih pride ena savna na tri prebivalce, pet ali šest milijonov je Fincev, pa izračunajte! Sicer je tudi res, da Finci s savnanjem tudi pretiravajo, saj se savnajo pri nemogočih temperaturah 120-140 Celzijevih stopinj, zraven pa si tu in tam v savno prinesejo še steklenico KOSKENKORVE, močnega žganja, ki mu Švedi rečejo POTATISVATEN, kar v prevodu pomeni »krompirjeva voda«, ker je pač napravljen iz krompirja. Skandinavci so

pač znani kot veliki ljubitelji žganih pijač, Finci pa sploh najbolj. Po drugi strani pa tudi brez savne ne morejo, saj jo vlačijo v avtomobilski prikolici celo na počitnice ob jezero ali na morje. Finci, praktični kot so, so samo modernizirali indijanski izum. Ve se, da so Indijanci že stoletja nazaj imeli ob rekah igluje, v katerih so kurili ter zlivali vodo na kamenje, po izdatnem parjenju pa skakali v mrzlo reko. Prav to pa krepi odpornost, če te seveda srček ne izda.

V modernih savnah je na razžarjenem agregatu vulkansko kamenje, kamor se poliva voda in dela paro. Finski agregat (peč) je zelo kvalitetna (znamka kubic), Švedi pa sploh izdelujejo najboljšo in najdražjo peč (tylö), skoraj vse izvozijo v ZDA. Zdaj tudi že zasebnik na Ptuj u izdeluje kvalitetne peči.

Najbolj optimalne učinke savnanja dosežemo v približno sedem kubičnih metrov veliki savni za dva ali tri ljudi. Stene merijo 1,6 metra v širino, dva metra v dolžino in dva metra v višino. Večja savna, večja je poraba elektrike. Potrebujemo seveda trifazno napeljavo.

Agregat - peč mora biti prilagojena velikosti savne. Dobro je imeti 7kw/m³, šibkejša peč ogreva prostor dlje in porabi več elektrike. Peč mora biti obdana z leseno ograjo, krmilna naprava, montirana na

zunanji strani, omogoča vklop in izklop ter nastavitev zelene temperature. Pomembno je tudi prezračevanje. Lesena vrata so na zaslon in s steklenim okencem. Če je lesena školjka savne ob zidu, naj bo od njega odmaknjena tri centimetre. Leseni del savne je smrekov ali borov, le klopi in pod naj bodo lipovi, da se telo ne prilepi na smolo. Znotraj prostora brli zatemnjena lučka, notranji termometer kaže temperaturo, ponekod je nameščena še peščena ura za nadzor časa bivanja v prostoru. Ne manjkata tudi čebriček z vodo in zajemalka. Finci pa imajo še en dodatek, namreč brezove šibe ali metle, s katerimi se »mlatijo«, ko so telesa dodobra razgreta.

Poleti mi savno nadomestijo aktivnosti okoli hiše in v naravi, od 1. novembra dalje in natanko do 1. maja pa je savnanje ob vikendih užitek, ki se ga z ničemer ne da nadomestiti. Prepričan sem tudi, da pomeni zdravje. To pa je vendar naša največja vrednota.

P.S. O infra pečeh in solarijih pa ne vem nič. Sicer pa je potrebno prisluhniti dermatologom o teh modernih rečeh ...

Jože Kragelj - Jok

SODELOVANJE Z NAŠO SLOVENSKO VOJSKO

Z našo Slovensko vojsko ... Ali ni to lepo slišati? Kako je človek lahko ponosen, da jo imamo. V zgodovini slovenstva je našemu slovenskemu vojaku vedno ali pa skoraj vedno poveljeval tujec. Pustimo obdobje Karantanije, to obdobje je že toliko odmaknjeno, da ga štejemo v stoletjih. Od tistega obdobja trenutno uporabljamo samo še ime Valuk. Po tem imenu smo namreč poimenovali tudi 6-kolesno oklepno vozilo, ki ga uporablja Slovenska vojska.

Pa se osredotočimo bolj na 20. stoletje. V času avstro-ogrske monarhije je moral naš vojak poslušati nemške komande, v času kraljevine Jugoslavije pa srbohrvaške.

Slovenski jezik je zopet uporabljala naša slovenska partizanska vojska, žal samo do konca druge svetovne vojne leta 1945. Kakšna je bila usoda slovenskega vojaka v JLA, nam je vsem dobro znano. »Govori srbski, pa če te razumjeti cijeli svijet«. Takšna usoda nas je spremljala vse do osamosvojitvene vojne za Slovenijo leta 1991. Tudi zaradi tega se še vedno zavzemam, da bi se nam vojaški rok, prebit v JLA, upošteval v pokojninsko dobo. To obdobje 12, 15, 18, 21 ali 24 mesecev so nam pač žal ukradli. No, danes pa smo na svoji zemlji zopet končno sami gospodar.

Včasih, ko poslušam nekatere posameznike, ki pljuvajo po naši vojski in se »sprašujejo«, čemu jo sploh potrebujemo, mi gre kar nekoliko na bruhanje. To so pač ljudje, ki ne poznajo zgodovine in politike. Kdo si je pa v prejšnji domovini Jugoslaviji sploh mislil, da bomo kdaj doživeli vojno? Zahvaljujoč naši Slovenski vojski, ki se je takrat imenovala Teritorialna obramba, in naši Slovenski policiji gre v glavnem zahvala, da smo se zoperstavili veliko močnejšemu agresorju in ga v desetdnevem boju premagali. Sploh ni pomembna dolžina vojne, ki je bila za tiste, ki so jo spremljali iz udobnih naslonjačev preko televizije, veliko prekratka, ampak pomemben je predvsem rezultat, ta rezultat je samostojna Slovenija in pika. Tako smo po letu 1991 zopet dobili našo Slovensko vojsko, kjer se poveljuje zopet slovensko in kjer se govori slovensko.

Naša Slovenska vojska je sicer maloštevilna, odlično izurjena in dobro oborožena. Garancija za obrambo naše domovine je torej v prisposodbi povedano: potrjena. Pri vsem tem pa ji gre izjemna zahvala za odlično sodelovanje z društvi, ki so pomembna pri obrambi domovine ter sodelovanje s civilnim prebivalstvom in z gospodarstvom. To lahko vedno potrdim iz lastnih izkušenj. Mi v Štorah resnično več kot odlično sodelujemo s Slovensko vojsko, konkretno z Oddelkom za pridobivanje kadra pri GŠSV iz Celja, 20. motoriziranim bataljonom iz Celja, z direktorjem Uprave za obrambo Celje in z vojašnico Slovenska Bistrica. Zato ni pravzaprav nobeno naključje, da prav zastavica Slovenske vojske krasi naše nove društvene prostore v obnovljenih prostorih strelišča za zračno puško v Štorah. V Štorah bomo vedno veseli in ponosni, kadar bodo pripadniki Slovenske vojske naši gostje in da se nam bodo s svojo oborožitvijo in vojaško tehniko predstavili. Istočasno pa z njimi poteka vedno tudi močan nogometni turnir. Ponavadi pač radi združujemo prijetno s koristnim. Tako je že tudi za letošnje leto določen datum, to je 14. maja, ko se v športnem parku na Lipi v Štorah pripravlja velika predstavitev naše Slovenske vojske.

Srečko Križanec

PONOSNI NASE

Kot vojak v poklicni vojski, pogodbeni rezervi ali na prostovoljnem služenju vojaškega roka boste odlično psihično in telesno pripravljene. Urili se boste za preživetje v najrazličnejših okoliščinah ter spoznavali večino modernega bojevanja.

SPLOŠNI POGOJI

Poklicni vojak

- ste državljan ali državljanica Republike Slovenije in nimate dvojnega državljanstva,
- praviloma niste starejši od 25 let,
- imate vsaj IV. stopnjo izobrazbe (triletna poklicna šola),
- ste telesno in duševno sposobni za poklicno opravljanje vojaške službe,
- niste član nobene politične stranke,
- niste bili pravnomočno obsojeni zaradi kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti in niste bili obsojeni na več kot trimesečno nepogojno zaporno kazen za kakšno drugo kaznivo dejanje;

Pogodbeni pripadnik rezervne sestave

- ste državljan ali državljanica RS in nimate dvojnega državljanstva,
- ste stari: ženske od 18-40 let, moški od 18-50 let oz. 60 let - častnik;
- imate najmanj IV. stop. Izobrazbe,
- ste zdravstveno sposobni za vojaško službo,
- niste zaposleni v tujini, oziroma niste na delu, usposabljanju ali šolanju v tujini za dlje kot tri mesece,
- niste bili pravnomočno obsojeni zaradi kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti in niste bili obsojeni na več kot trimesečno nepogojno zaporno kazen za kakšno drugo kaznivo dejanje ali zoper vas ne teče kazenski postopek,
- niste zaposleni kot policist, pooblaščen uradna oseba v Upravi za izvrševanje kazenskih sankcij ali poklicni gasilec oziroma ne opravljate poklicno vojaške službe,
- nimate priznane pravice do ugovora vesti vojaški dolžnosti ter niste v postopku priznanja te pravice;

Vojak prostovoljec

- ste stari od 18 do 27 let,
- ste sposobni ali delno sposobni za vojaško službo,
- še niste služili vojaškega roka in nimate priznane pravice do ugovora vesti,
- ste telesno in duševno sposobni za poklicno opravljanje vojaške službe,
- niste bili pravnomočno obsojeni zaradi kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti in niste bili obsojeni na več kot trimesečno nepogojno zaporno kazen za kakšno drugo kaznivo dejanje;

Ponujamo vam**Poklicni vojak**

- obvezno dodatno pokojninsko zavarovanje,
- redna mesečna plačila dela dohodka v drugi pokojninski steber, zato se bo pokojnina ob upokojitvi povečala,
- 24 urno nezgodno zavarovanje za poškodbe pri delu in izven dela,
- povračilo potnih stroškov za prevoz na delo in z njega z javnim prevoznim sredstvom,
- izobraževanje doma in v tujini,
- nadgrajevanje znanja in psihofizičnih sposobnosti, vodeno karierno pot,
- dinamično delo v uigranem in motiviranem timu,
- udeleževanje na mirovnih operacijah.

PLAČA: **neto znesek**
(Informativni izračun **v EUR na mesec**
na dan 13. 10. 2008)

Vojak s IV. stopnjo izobrazbe	od 670 do 785
Vojak s V. stopnjo izobrazbe	od 693 do 810
Podčastnik - vodnik	od 775 do 895
Častnik - poročnik	od 960 do 1115

Znesek je odvisen od enote razporeditve oziroma formacijske dolžnosti, ki jo opravlja zaposleni.

Izplačila nagrad ob prvi zaposlitvi:

- ob podpisu pogodbe za 5 let se izplača nagrada v višini 1 povpreč. bruto plače v RS kar trenutno znaša **1.457,66** EUR,
- ob podpisu pogodbe za 10 let se izplača nagrada v višini 5 povpreč. bruto plač v RS kar trenutno znaša **7.288,30** EUR.

Drugi dodatki plači:

- dodatek za delovno dobo,
- dodatek za stalnost po petih letih zaposlitve v SV.

Pogodbeni pripadnik rezervne sestave

- plačilo za pripravljenost: **je 4, 71 EUR na dan ali 141,30 EUR mesečno (30 dni)**
- plačilo med usposabljanjem (plačilo za usposabljanje, refundacija plače - nezaposleni pa denarno nadomestilo, stroški za prevoz, prehrana),
- plačilo za opravljanje vojaške službe v miru, izrednem in vojnem stanju;
- zavarovanje za morebitno nesrečo pri delu v času usposabljanja ali opravljanja vojaške službe;
- dodatek za stalnost (ob podaljšanju pogodbe);
- koriščenje počitniških kapacitet ministrstva v skladu s predpisi.

(informativni izračun 1.8.2008)

Plačilo je odvisno od količnika, ki ga ima profesionalni pripadnik SV na istem delovnem mestu, kot ga opravlja pogodbeni pripadnik rezervne sestave	Vojak s IV. stopnjo izobrazbe	podčastnik	častnik
Delovni dnevi - 75% osnove	12,44 EUR	14,93 EUR	20,52 EUR
Sobote - 100% osnove	16,58 EUR	19,90 EUR	27,36 EUR
Nedelje in prazniki - 150%	24,87 EUR	29,85 EUR	41,04 EUR

Od prejetih plačil za pripravljenost in usposabljanje ste upravičeni plačila dohodnine.**Vojak prostovoljec**

- med služenjem ste zdravstveno in nezgodno zavarovani, usposabljanje pa se vam šteje v pokojninsko dobo,
- zagotovljene imate prenočišče, prehrano, povračilo potnih stroškov in plačilo,
- v letu 2009 so predvidene še naslednje napotitve:
 - od 29.06.09 do 16.10.09 Voj. MURSKA SOBOTA
 - od 31.08.09 do 18.12.09 Voj. VIPAVA
 - od 05.10.09 do 22.01.10 Voj. NOVO MESTO
 - od 16.11.09 do 06.03.10 Voj. MURSKA SOBOTA

DENARNI PREJEMKI (informativni izračun 1.8.2008)

Neto znesek je odvisen od višine minimalne plače v RS.

(informativni izračun na dan 1.8.2008)	Neto znesek v EUR
Ob nastopu:	88,38
1. mesec služenja:	110,65 - 117,06
2. mesec služenja:	66,77 - 181,42
3. mesec in do konca služenja:	448,63 - 505,15
Po uspešno končanem služenju:	589,19
SKUPAJ:	1403,62 - 1481,20

Tukaj je vedno kdo, ki mi bo ponudil roko.

Dodatne informacije:

Uprava za obrambo Celje (telefon 03/ 548 45 81, 03/ 548 31 80, 03/ 544 45 12),
brezplačna telefonska številka 080 13 22 (od 8.00 do 14.00 ure)
www.postanivojak.si

STAREJŠI ZA STAREJŠE

Čas, v katerem živimo, nagrajuje najhitrejši. Tisti drugi, katerih korak ne more več slediti noremu tempu, prepogosto ostanemo zadaj, sčasoma potisnjeni na rob družbe ali v kot sobe. Šibkost oziroma onemoglost, ki jo prinese zadnje obdobje življenja, ko oko že bolj nerazločno vidi, uho pa slabše sliši, ko so koraki spet okornejši in roke nemirne, nas dela neskončno odvisne in neskončno ranljive. Vsak dan nam znova lahko tepta dostojanstvo, vsak nov dan je lahko le nova nema samota. Včasih mine v veselju, včasih v joku ali bolečini, včasih v neizpolnjeni želji po kozarcu navadne vode. Popolna prepuščenost drugemu je velika stvar in velika preizkušnja za vse. Za šibkega posameznika, ki se sooča z bližino končnosti in nezmožnosti samostojnega življenja, za njegove skrbnike, katerih srčnost se meri v njihovem spoštovanju in človečnosti. Zato si postavljamo vprašanja o položaju starejših ljudi in kakovosti njihovega bivanja.

Hvala bogu, med nami je veliko dobrih ljudi. To se med drugim potrjuje tudi z našim projektom Starejši za starejše oziroma z nami prostovoljci, ki nas je trenutno pri DU Štore 28.

Verjetno se nobeden izmed nas ne more pohvaliti, da gre vedno vse tako, kot bi radi, saj že sama leta prinašajo težave, večkrat pa se neopazno pritihotapi med nas tudi bolezen, ki včasih globoko

zareže v naše zdravje. Pridejo dnevi, ko težavam ne vidimo konca, in morda se ravno takrat razveselimo, ko nas obiščejo prostovoljci. Takrat imamo priložnost, da se nekemu zaupamo, ki ima podobne težave in takoj nam bo lažje. Prostovoljstvo je torej zlahka dobrina, ki se polni iz spontanosti in nas vodi tako, da smo pripravljeni svojo energijo deliti z drugimi brez pričakovanega povračila. Pogostokrat je neopaženo in včasih ni vidnih takojšnjih rezultatov, z njim se ne žanje dobrin, kot sta slava in dobiček.

Prisoten pa je prijeten občutek, ki šteje veliko več kot vse materialne dobrine.

Deliti veselje z drugimi je prijetno, deliti žalost pa je boleče, pa vendar nas ravno to naredi bogatejše in močnejše. Zapirati se vase in ne dovoliti, da se približamo drug drugemu ni zdravo. Samota človeka počasi osvaja in je lahko sčasoma zelo boleča, zato naj nam ne bo pretežko drug drugemu podati roko in mu prisluhniti. Ko smo starejši, si večina želi le zdravja. Zdravje je vrednota, ki se jo zavedamo, ko se bolezen dotakne nas ali naših najbližjih. Živimo v času, ko družba ni najbolj naklonjena nam starejšim. Res, prišli smo tako daleč, da je nujno, da si med seboj pomagamo. Včasih nam niso naklonjeni niti svojci, posebno tam, kjer skupaj živi več generacij.

Zato zaupajte svoje težave prostovoljcem, ki so vaši sosedje ali znanci in verjemite, da vam bodo skušali pomagati ali vsaj

svetovati, kako naprej.

Naj povem, da v projektu Starejši za starejše sodeluje na stotine prostovoljcev po vsej Sloveniji, ki obiščejo na tisoče in tisoče starejših, jim svetujejo ali krajšajo predolge dneve.

Ko si naložimo leta, bi večina rada preživela ostanek življenja človeku dostojno življenje. Smo generacija, ki je vseskozi živela skromno in včasih kar obupani poslušamo poročanje medijev, kako si nekateri pridobivajo astronomsko bogastvo, nezavedajoč se, da plujemo vsi po isti poti življenja, ki se nekoč konča in nihče ničesar ne odnese s seboj.

Vsem nam je ta občutek gotovo poznan in z njim se srečujemo iz dneva v dan. Prestopiti prag na drugo stran ni težko, samo ozreti se je potrebno okrog sebe.

Dokler se nas težave ne dotaknejo, jih ne vidimo in se nam ne zdijo pomembne, šele takrat, ko se z njimi soočimo, se zavemo, kako lažje jih premagamo, če jih delimo z drugimi.

Se sploh zavedamo, da če naredimo nekaj dobrega, naredimo to predvsem zaradi sebe? Iz izkušenj lahko povem, da smo z razdajanjem dobrote notranje bogatejši in srečnejši. Vsaka doživeta težava nas dela močnejše in še bolj pripravljene pomagati. Od časa do časa upočasnimo korak in se ozrimo na svoje vrstnike, ki mogoče nimajo te sreče, da bi lahko obiskovali druge kot mi. Pred težavami ne obupujmo, vztrajajmo, pa se nam bo obrestovalo.

Moja želja je, da bi se takole večkrat srečevali, morda izmenjali izkušnje, ki niso vedno prijetne. Takrat, ko prostovoljci po obiskih rečemo, da smo obiskali takšne, ki ničesar ne potrebujejo, v resnici vemo, da to ni res, in da se za takšnimi besedami lahko skriva trpljenje, ki želi biti prikrito. Dobiti zaupanje pri vrstnikih, je izvedeti tisto, česar sicer ne vidimo in ne slišimo.

Ivanka Tofant

JOŽICE IN JOŽEFI SO V BISTRICI OB SOTLI SKUHALI GOLAŽ

Turistično društvo Štore si je ob tej priložnosti prikuhalo srebrno kuhačo. „Golaški“ pod okriljem TD Štore so mojstrsko napadali prvo mesto in skoraj bi jim uspelo, pravijo.

Že zelo zgodaj zjutraj so se v šotoru ob gostilni Šempeter v Bistrici ob Sotli pričeli zbirati Jožefi in Jožice s svojimi pomočniki. Njihov edini namen ta dan je bil skuhati najboljši golaž in s tem zadovoljiti vsem pogojem žirije.

Kriv za vse, pravijo, naj bi bil tudi tokrat gostilničar **Srečo Kunst**, ki je Jožefom oz. njihovim ekipam priskrbel

skoraj vse: kotel za kuhanje, maščobo in meso, ostale »pripomočke« in skrivnosti dobrega golaža pa so tekmovalci prinesli s seboj. Kaj kmalu je po »Šempetru« zadišalo po praženi čebuli, ko so v kotel začele »kapljati« še ostale

skrivnosti, pa je bil vonj še toliko bolj mamljiv. Kuhanja se je tokrat udeležila tudi izbrana ekipa kuharjev Turističnega društva Štore, ki je mešala in mešala, pa kuhala in kuhala in prikuhala **srebrno kuhačo** - priznanje, ki ga

ob tej priložnosti podeljujejo na prireditvi v Bistrici ob Sotli. Toda na prireditvi se ni samo kuhalo, zato so poskrbeli nastopajoči: narodnozabavni ansambel, tamburaši, vokalna skupina Lipa, razbojnik Guzej, ki se je v preobleki skrival v ekipi golaškov, gusar Štor z gusarji idr. Zanimivo je bilo, vam povem.

Emil Kačičnik

OCENJEVANJE VIN LETNIKA 2008

Letos smo vinogradniki izvedli že šesto ocenjevanje vin zapored. Ponovno smo povabili v svojo sredino sedemčlansko strokovno komisijo, kateri smo pripravili 62 vzorcev.

Kot vsa leta doslej so prevladovala bela vina (47 vzorcev).

Osemnajstega marca je komisija ocenjevala vzorce. Letošnje ocenjevanje smo spremljali z nekoliko negotovosti, saj je bil lanski letnik za vinogradnike zelo zahteven. Po močnem udaru peronospore je nekajkrat sledila še toča, ki je v večini primerov precej prizadela pridelek. Ampak kljub vsemu so bile ocene ocenjenih vin zelo dobre. Razveseljuje dejstvo, da so bili samo štirje vzorci izločeni, kar priča tudi o dobrem kletarjenju. Skupna povprečna ocena vseh vzorcev je bila 18,00, kar zgoraj navedeno samo potrjuje.

V prihodnje bi želeli še večjo prisotnost vin naših članov. To in pa dejstvo, da smo skupaj po šestih zaporednih ocenjevanjih postali bolj zreli, nas

je pripeljalo do odločitve, da smo letos prvič podelili naziv »vinar leta vinogradniškega društva«. Pogoj za sodelovanje so poleg članstva tudi najmanj trije vzorci, saj najvišji seštevek treh najbolj ocenjenih vin posameznega vinarja prinaša laskavi naziv. To leto je vinar leta postal g. Albin Šuster s svojo ženo Danico. Skupno je zbral 54,84 točk, kar pomeni, da je v povprečju bilo vsako njegovo vino ocenjeno z oceno 18,28. Preprosto vrhunsko.

Posebno pozornost si zaslužijo tudi prvaki sort. To so tisti vinarji, ki za posamezno sorto dobijo najvišjo oceno, če so v konkurenci vsaj tri vina.

Med člani društva so to letos postali:

CHARDONNAY: Danica in Albin Šuster 18,26
KERNER: Vinogradništvo Glavač..... 18,28
SAUVIGNON: Danica in Albin Šuster 18,34
TRAMINEC: Družina Stojan 18,36

Delo društva pa se kljub lepim uspehom nadaljuje. Poleg stalnih izobraževanj in dogodkov pripravljamo nove vsebine, o katerih se bo kaj več pisalo v prihodnje.

Za izpeljavo tega zahtevnega projekta se zahvaljujem tako članom in vinogradnikom sosednjih društev za udeležbo, kot tudi tistim,

ki so aktivno pomagali pri izvedbi. Prav je, da jih vsaj omenim: Albin Šuster, Lidija Salobir, Primož Kroflič, Natalija Ferenčak, Anton Oberžan, Silva Oberžan, Katja Oberžan in Simona Mastnak.

Vabim vas, da si vse rezultate ogledate na naši spletni strani <http://vinogradniki.store.si>.

Predsednik društva
Stane Ferenčak ml.

MOJA DEŽELA - LEPA IN GOSTOLJUBNA

TURISTIČNA KARTICA

Za identifikacijo posameznega člana in uveljavljanje različnih ugodnosti za imetnike.

Urejeno in gostoljubno okolje je pogoj za uspešen razvoj turizma. To je temeljni smisel in dolgoročno sporočilo projekta Moja dežela - lepa in gostoljubna.

Zato turistična društva in zveze z vse bolj zavzetim sodelovanjem občin, podjetij in mnogih organizacij in strokovnih institucij uresničujejo vrsto programov na tem področju. Osnova projekta je tekmovanje slovenskih mest in krajev na področju urejanja prostora, okolja in gostoljubnosti. Projekt prerašča v vseslovensko gibanje za urejeno okolje in gostoljubnost. Slednja pa na svoj način odkriva širino in vsebinski smisel slogana Turizem smo ljudje. (TZS)

Turistično društvo Štore bo letos v mesecu juniju (prvo ocenjevanje)

začelo z akcijo - Moja dežela - lepa in gostoljubna. Gre za akcijo, v kateri vse občane, ustanove in podjetja pozivamo k sodelovanju.

Če se kdaj sprehodimo skozi naš kraj, lahko opazimo, da imajo nekateri občani lepo urejeno okolico doma. Tudi nekatere javne ustanove in podjetja so lepo urejena in obdana z zelenjem in cvetjem. Zakaj ne bi njihovega truda nagradili in jim dali spodbudo še za naprej?

Turistično društvo Štore bo v letošnjem letu

izvedlo ocenjevanje, in sicer v različnih kategorijah: zasebni stanovanjski objekti, večstanovanjski objekti, poslovni objekti, javni objekti, kmetije, ulice in soseške.

Gre za akcijo, v katero se ne moreš prijaviti sam, ampak te morajo predlagati sovaščani, prijatelji, sorodniki.

Torej - naredimo naš kraj še lepši, še prijaznejši in dvignimo kvaliteto življenja še na višjo raven.

Prijavite svojega soseda, sorodnika, podjetje ali ustanovo.

Izpolnite prijavnico in jo oddajte na občini Štore ali v prostorih TD Štore na Ulici Karla Vovka 10, vsak TOREK od 17.00 do 19.00 ure. Prijavnico lahko dobite na občini Štore ali pa vam jo pošljemo po elektronski pošti. Več informacij lahko dobite tudi na tel. št. 070/ 899 152.

Polona Ipšek

OBČNI ZBOR TURISTIČNEGA DRUŠTVA ŠTORE

Turistično društvo Štore obstaja že stoletja, le da tega nismo vedeli. Pa so naši vrlji predniki nekega dne društvo legalizirali. Pisalo se je leto 1996, nastala je nova občina, občina Štore, z njo pa tudi novo društvo - Turistično društvo Štore.

Turistično društvo Štore je bilo torej ustanovljeno leta 1996, kmalu po ustanovitvi samostojne občine Štore, z namenom, da pospeši razvoj turistične dejavnosti in olepša sicer bolj ali manj blede podobo kraja. Namen je bil tudi razgibati društveno delovanje v relativno zaspanem

kraju. Zato so v društvu vsako leto bolj dejavni, kar se kaže na različnih prireditvah (Almini dnevi na Svetini, božičkovanje, maškarada itd.) Člani društva pa se ne srečujejo samo na prireditvah, ampak vsako leto tudi na občnem zboru, ki je bil letos prav poseben,

saj so prvič podelili priznanja Turistične zveze Slovenije za uspešno delo pri razvoju turizma v Sloveniji. Priznanja je na tokratnem občnem zboru podelil podpredsednik Turistične zveze Slovenije, gospod Lojze Šoster.

Dobitniki priznanj

Srebrno priznanje:

Branko Lončar

Bronasta priznanja:

Ekološka kmetija Petrač, Janez Šepetavc, Jožica Cmok, Jani Štalekar, ŠKD Rudar Pečovje, oglarstvo Jelenc, Stane Čretnik, Betka Jelen, Žan Videc, Metka Lesjak, družina Lončar.

Polona Ipšek

Foto: Aleš Korošec

RK CELJE

obvešča, da bo na področju občine Štore organizirano pobiranje oblačil, posteljnine, odej, bele tehnike, skratka vsega, kar je še uporabno, in sicer 3. junija 2009 s pričetkom pobiranja ob 15.00 uri

Očiščene in zložene stvari zložite v škatle ali povežite v svežnje.

S pobiranjem pričnemo ob 15.00 uri. Prosimo, da do te ure dostavite stvari na naslednja zbirališča:

- osnovna šola Štore,
- prva garaža na Čečevem,
- na prostoru, kjer je bil kozolec v Laški vasi (v primeru dežja pokrite s folijo),
- osnovna šola Kompole,
- Draga, pri g. Leljaku,
- gasilski dom v Prožinski vasi,
- gasilski dom Štore,

V kolikor imate večje stvari, pokličite na tel.št. 03/ 577 12 36 in oglasili se bomo domov.

Marija Lamut

LASTEN RAZVOJ IN INOVATIVNE REŠITVE

Skoraj 20 let bo, kar sva skupaj z ženo Brigito zapustila službo in šla na svoje. V garaži stanovanjske hiše v Prožinski vasi sva izdelovala izdelke, ki so jih potrebovali kleparji - krovci. Sprva sva delala sama, ko pa sva postopoma širila proizvodnjo, sva morala zaposliti sodelavce.

Sedaj imava redno zaposlenih 10 delavcev za nedoločen čas. Delamo od sedme do šestnajste ure z enourno prekinitvijo za kosilo. Sobote in nedelje pa počivamo. Trudimo se, da so naši delavci zadovoljni in da resnično postanejo

del podjetja. Mislim, da nam to kar uspeva, saj fluktuacije pri nas ni.

V želji po izboljšanju, razvijanju ter rasti podjetja smo obiskovali razne mednarodne sejme po Evropi in ugotavljali, da je trend v barvnem aluminiju.

Tako smo poleg vseh krovsko-kleparskih artiklov razvili tudi strešno kritino iz kakovostnega barvnega aluminija in ji dali ime METALKO. Kritina daje lep videz klasičnega opečnega strešnika, ima dobre mehanske lastnosti, ne rjavi, je ognjevarna ter odlično

prenaša led, sneg, veter in velike temperaturne razlike.

Da je naša odločitev prava, smo dobili potrjeno tudi s strani Gospodarske zbornice Slovenije, ki nam je leta 1997 za kvaliteto kritine METALKO podelila srebrni ceh in tudi diplomu za inovacijo avtomatsko vodene linije za izdelavo strešne kritine ter diplomu za izboljšan proizvodni proces pri izdelavi žlebov ter za mobilni stroj za neskončno vlečene cevi.

Od vsega začetka imamo visoka merila glede kakovosti, s posebnim poudarkom na lastnem razvoju in neposredni prodaji končnemu kupcu.

Za gospodarsko uspešnost smo leta 1998 dobili tudi srebrni grb občine Štore, na katerega smo zelo ponosni.

Rast podjetja je narekovala širitev in morali smo si zagotoviti ustrezne proizvodne kapacitete, zato smo leta 2002 pričeli obratovati v novi, 1000 m² veliki poslovni zgradbi.

Naš podjetniški cilj je dolgoročnost. Na osnovi pridobljenega tehničnega znanja in kvalitete izdelkov, ažurnosti poslovanja, prijaznosti do strank želimo biti prepoznavni na našem slovenskem trgu in narediti vsako leto še malo več.

Emil Bučar

tel: 03/5771 495 gsm: 041 622 385

Bi radi pokrili vašo hišo ali zamenjali dotrajano kritino?

Obrnite se na nas in skupaj bomo poiskali pravo rešitev.

IZDELAVA PREDRAČUNA ZA STREHO JE ZASTONJ!

www.metalko.si e-mail: metalko.bucar@siol.net

KULTURNI DAN 6. RAZREDOV - GRČIJA

V ponedeljek, 23. marca 2009, smo imeli učenci šestih razredov kulturni dan na temo »Grčija« v okviru projekta Evropska vas.

Učenci so se razdelili v 4 skupine, ki so se med seboj razlikovale po vsebini.

V prvi skupini smo raziskovali grško kulinariko: iskali smo grške tradicionalne jedi, najpogostejše sestavine grške kuhinje, spoznavali zelišča in dišavnice. V

nadaljevanju smo spekli še 3 grške sladice: medene upognjence, testene ocvrtke in grške oreške.

Druga skupina se je ukvarjala z grško mitologijo: razložili smo izraze mit, legenda in bajka ter izpostavili razlike med njimi. Nato smo spoznali grško pojmovanje nastanka sveta, grške bogove in življenje le-teh. V drugem delu smo v parih prebirali grške bajke in na plakatu razložili izraze tentalove muke, sizifovo delo, predstavili vsem znana Delala in Ikarja, Orfeja in Evidiko ter Tezeja in minotavra.

Tretja skupina je raziskala in predstavila olimpijske igre, ki izvirajo prav iz Grčije: zanimale so nas antične olimpijske igre, ki so jih prirejali v čast olimpijskim bogovom, prve moderne olimpijske igre, ki jih je obudil Francoz Pierre de Coubertin, oboje

pa smo primerjali z zadnjimi poletnimi olimpijskimi igrami v Pekingu leta 2008.

Četrto skupino je zanimalo, kako ustvarjalni in inovativni so bili stari Grki. Spoznali so grška filozofa Sokrata in Aristotela, fizika in matematika Arhimeda, zgodovinarja Herodota in še mnoge druge pomembnežestega časa.

Ko so vse skupine končale z delom, smo se zbrali v mali telovadnici in predstavili plakate, ki so nastali.

Čisto za konec so sodelujoči učitelji priredili pravo malo olimpiado v znanju po prirejenih antičnih pravilih. Moški člani zmagovalne ekipe so bili okronani z lovorovimi venčki, vsi pa smo se posladkali s še toplimi grškimi slaščicami.

»Na kulturnem dnevu smo se zabavali in se veliko naučili o življenju starih Grkov.«

Laura, Neža, 6. b

»Bil je lep in zanimiv kulturni dan.«

Particija, 6. b

Mojca Rožman

ŠPORTNI DAN RAZNOLIKIH VSEBIN

V torek, 24. 3. 2009, smo realizirali športni dan, ki je vseboval raznolike športne vsebine. Učenci so lahko izbirali med pohodništvom, plavanjem, igranjem bowlinga in obiskom fitnesa. Poudarek je bil torej na vsebinah, ki so učencem

manj znane oziroma na vsebinah, ki nam omogočajo kakovostnejše preživljanje prostega časa.

Športni dan je minil v veselem vzdušju, saj so učenci ob plavanju igrali tudi vaterpolo, v fitnesu so se ob vadbi seznanili tudi z

aerobiko, v Planetu Tuš so ure bowlinga kar prehitro minile, naših pohodnikov pa tudi slabo vreme ni ustavilo na poti na Stari grad.

Simon Rožman

VSE OBČANE VABIMO, DA ŠE VEČ O DOGAJANJU NA OŠ ŠTORE PREBERETE NA INTERNETNI STRANI:

<http://www2.arnes.si/~oscesto1s/>

Stop za onesnaževanje

V naši Sloveniji
je onesnaženja preveč.
To je potrebno izboljšati,
naše delo ne bo odveč.

Vidim mladenko,
v travo je odvrгла plastenko.
Do nje stopim prijazno;
»Daj, poberi embalažo prazno!«

»Smrkla mala, ne sitnari,
pri nas to počno smetarji.«
Če vsak razmišljaj bo tako,
naše Zemlje kmalu več ne bo.

Za okolje naše mi je mar,
zato vsak svoj naj bo smetar.

Katja Jernejšek, 5. b

Stop za onesnaževanje

Onesnaževanje je huda stvar,
zato se ga boji že vsak komar.

Vsi izpuhi grejo v zrak,
to občuti že najmanjši mak.

Avto je le kup železa,
a ne vem, zakaj ljudem to ustreza.
Vsaka »kanta« je polna marsičesa,
nad njo se spreletava na tone mrčesa.
Zato ločujmo, naredimo čistilne naprave,
da bomo imeli pogoje za življenje prave!

Žiga Volavšek, 5. b

STOP ZA ONESNAŽEVANJE

Tovarne, avtomobili,
strupi in dim,
ne moremo več
kovati rim.

Rastline, živali
počasi umirajo,
ljudje pa samo
drevesa podirajo.

To za nas je s smrtjo igranje,
zato pa
»STOP ZA ONESNAŽEVANJE.«

Miha Koren, 5. b

Zdravje je naše največje bogastvo

Vsi smo veseli,
kadar smo zdravi,
ko pa zbolimo,
sploh nismo ta pravi.

Nimamo volje,
nas nič ne zanima,
nam hrana ne prija,
ne ugaja nam
prav nobena klima.

»Kako otroštvo boš užival,
le kako se boš igral,
če prijatelj moj dragi,
ti ne boš zdrav?«

Zato le pazi nase,
zdravje imej rad,
skrbno ga čuvaj,
je tvoj največji zaklad.

Katja Jernejšek, 5. b

Zdravje je naše največje bogastvo

Če si zdrav in krepak,
se te ne boji čisto vsak.
Pri bolezni pa ležiš
in si nečesa želiš.

Kaj pa je to?
Seveda, zdravje.
Gibajmo se vsak dan,
hodimo v naravo,
pa bomo zdravi
in razgibani kot za stavo.

Če pa že zbolíš,
seveda v postelji ležiš.
Tokrat raje po cel dan spi,
pa boš zdrav en, dva, tri!

Žiga Volavšek, 5. b

INTENZIVNE PEVSKE VAJE

V petek, 20. 3. 2009, smo se člani mladinskega pevskega zbora osnovne šole Štore, skupaj z učiteljicama, odpravili na intenzivne pevske vaje, ki so potekale v Kočevju, natančneje v domu Jurček. Tja smo se peljali z avtobusom in se po prihodu nastanili v domu, kjer so nas lepo sprejeli.

Kmalu smo začeli s petjem. Vadili smo pesmi, ki jih bomo zapeli na reviji pevskih

zborov 14. aprila v Celju. Na prvi vaji smo bili še malce razglašeni, kasneje pa so skladbe dobivale vedno lepšo obliko. Med intenzivnim petjem pa seveda nismo pozabili na zabavo. Veliko časa smo preživeli ob igranju namiznega tenisa ter ob kramljanju in obilici smeha tako s prijatelji, kot tudi z učiteljicama. Čeprav smo ju včasih tudi razjezili in jima s tem kodrali živce, smo se z njima tudi dobro

razumeli. Uživali smo ob okusni hrani, za katero so poskrbele kuharice v domu.

Zadnji večer pa smo pripravili pravo slovensko zabavo ob narodnozabavni glasbi in napornem plesu. Tako je ob dobrem razpoloženju vikend kar prehitro minil, z njim pa tudi naše druženje ob lepem petju in dobri volji.

Ugotovili smo, da smo se res veliko naučili in se hkrati tudi zabavali. Zanimivo je bilo tudi zaradi tega, ker smo spremenili

lokacijo in ta vikend preživeli zunaj domačega okolja. Res škoda, da so bile te intenzivne vaje za nekatere izmed nas

zadnje v času osnovnošolskih let.

Martina Rezar, 9. b

POMLADNE AKTIVNOSTI V PRVEM RAZREDU

Takoj po zimskih počitnicah smo učenci prvega razreda s pustnim rajanjem preganjali zimo. Našermili smo se v najrazličnejše maske, od princesk do priljubljenih risanih junakov, ki jih imajo otroci radi. Želeli smo, da bi se v povorki sprehodili po ulicah Lipe, a nam je to žal preprečilo slabo vreme. Ni pa nam vzelo dobre volje in upanja na prihod skorajšnje pomladi.

Zelo smo se razveselili tudi prihoda Modrega medvedka. Obiskal nas je v februarju. Z njim smo prijetno pokramljali, se igrali zabavne igre, zaplesali ob prijetni glasbi in mu zapeli pesmico. Vsakega izmed nas je obdaril z obeskom. Ob odhodu pa smo se z njim še fotografirali.

V torek, 24. 3. 2009, pa smo razveselili mamice. V mali telovadnici naše šole smo pripravili prireditev ob materinskem dnevu. Učenci prve triade smo pripravili kratek program, v katerem smo mamicam zapeli, zaplesali, zaigrali in izrekli nekaj lepih misli. Fantje prvega razreda so zapeli pesmico Jaz pa grem na zeleno travco, deklice pa so zapele in zaplesale Peričice. Nato smo še vsi skupaj zapeli Jaz imam pa goslice. Prireditev smo zaključili s skupno pesmijo Mamica je kakor zarja.

V okviru projekta Eko šola smo v četrtek, 26. 3. 2009, na šolskem vrtu posadili naše drevo, češnjo. Gospod hišnik je skopal globoko jamo in nam pokazal, kako se sadika drevesa pripravi za nasad, zasuje najprej z zemljo in nazadnje še zalije. Mi smo ves potek z zanimanjem opazovali in obljubili, da bomo drevo opremili s tablico z imenom našega razreda ter skrbeli zanj.

Tatjana Mravlak, 1. a in Marjeta Ojsteršek, 1. b

PRIREDITEV OB MATERINSKEM DNEVU

V ponedeljek, 23. 3. 2009, smo z učenci od 1. do 7. razreda pripravili v domu Lipa kulturni program ob materinskem dnevu.

V polni jedilnici smo program pričeli z mislimi gospe Božene Lesjak.

Postoj, poglej, povej,
vzemi si čas in se nasmej;
naj oči spregovorijo,
lica zažarijo,
ki sebi, kot drugim, govorijo:
danes je čudovit dan,
zato ne smem otopeti,
pač pa s srcem zapeti.

Sledile so deklamacije, recitacije, plesne in pevske točke, učenci so zaigrali na instrumente. Pridružile so se nam varovanke doma, gospe Marija Povšič, Karolina Selakovič in Zdenka Stopar, ki so recitirale pesmi slovenskih pesnikov; Toneta Pavčka, Mile Kačič in Ivana Minattija. Ob spremljavi harmonike naših neutrudnih harmonikarjev, Tilna Žnidarca in Primoža Pušnika, so učenci razdelili še darilca, ki so jih v ta namen pripravili ob pomoči Karmen Gorjup Žgank ter razdelili šopke kronic.

Lica so zažarela, oči so spregovorile, iz mnogih so spolzele solze. Naši otroci so bili veseli in ponosni, da so storili nekaj dobrega.

Bil je lep dan.

Hvala vsem učiteljicam, ki so pomagale pri pripravi in izvedbi programa.

Irena Kavka

KAKO NAUČIŠ PTIČA LETETI

Nekega vročega poletnega dne, ko sva z očkom kosila travo, sem na tleh zagledal ptička. Moj očka, ki je seveda štorast kot štor, ga je skoraj pokosil. Hitro sem ga prijel in ga pozdravil. Nato sem ga vprašal, zakaj ne poleti do gnezda. Odgovoril mi je, da ne zna leteti. Tako se je začela najina učna ura.

Najprej sem mu eno uro razlagal, kako je potrebno

leteti, vendar povsem brez uspeha. Nato sem mu letenje pokazal. Vrgel sem se s tri metre visokega balkona, nekajkrat zamahnil, potem pa telebnil na tla, da sem zagledal tisoč zvezd. Ptiček me je prestrašen opazoval. Ob vseh teh bolečinah mi je začel težiti še mlajši brat in mi nazorno pokazal, da sem malo zmešan. Nato sem zagledal lestev. Pristavil sem jo k drevesu in s ptičkom v naročju splezal do gnezda. Položil sem ga vanj.

Naslednje jutro sem ju zagledal v zraku. Veselo sta letela sem in tja. Kar naenkrat je priletel k meni. Varno je pristal na moji rami. Poljubil me je na lica in brez besed odletel k mamici. Počutil sem se zelo ponosno, saj sem tudi jaz prispeval k temu, da se je ptiček naučil leteti.

Primož Vogrinc, 5. a

KAKO NAUČIŠ PTIČA LETETI

posebnež. Na vsak način je hotel postati operni pevec, da bi potoval po svetu in nastopal. Vse dneve je stal pred ogledalom, pel in se ogledoval. Tudi nas je prisilil, da smo ga poslušali in mu ploskali. Od njegovega petja so nas že pošteno bolela ušesa.

Jaz pa sem se odločila, da je Slavka potrebno naučiti letenja. Poskusila sem tako, da sem sama zlezla na drevo in na vso moč krilila z rokami. Slavko pa je na ves glas začel peti, ker je bil prepričan, da mu dirigiram.

Nato sem poskusila na tleh. Krilila sem z rokami, zraven pa delala počepe. Slavko je začel ogledovati svoj rahlo zavaljeni

trebušček in je bil prepričan, da mora tudi on malo potelovaditi. Tako sva delala počepe, dokler nisem jaz od utrujenosti obležala na tleh.

Nato sem se odločila za resen pogovor. Razložila sem mu, da bo za potovanje po svetu nujno moral znati leteti, ker prevozov za ptiče pač ni. V trenutku je pozabil na operno petje in od zdaj vadil samo še letenje. Po tednu dni mu je uspelo, pozabil je na petje in zdaj je le še letal po zraku in občudoval našo dolino.

Teja Kragelj, 5. a

Nekaj zagotovo velja: skoraj vse ptice so odlične pevke. Vsako jutro me zbujajo s svojim prelepim petjem, ki odmeva po naši dolini, tako da me že zjutraj napolnijo s pozitivno energijo in dobro voljo. Res pa je, da vsi ptiči ne znajo leteti, zato jih je treba naučiti.

Naš ptič Slavko ni navaden ptič, je

OD KRUHA IN ROGLJIČKA DO LAČNEGA PTIČKA

Vsi učenci smo ponosni, da smo eko šola. Zbiramo star papir, skrbimo za čisto okolje in sadimo drevesa na šolskem vrtu.

Tokrat smo se lotili povsem nove naloge. Učitelji so nas seznanili z novim projektom, povezanim s hrano. Ker smo zavrgli preveč hrane, smo morali nujno nekaj storiti. Pogovorili smo se o kulturnem prehranjevanju, kaj storimo s hrano, ki nam ni všeč, in o ostankih, ki bi

ostali pri malici. Sklenili smo, da bomo s temi ostanki, zlasti s kruhom, nahranili ptičke.

Vsi si prizadevamo, da je ostankov čim manj. Skrb za hrano pa je pomembna tudi potem, ko bomo naš projekt zaključili.

Učenci 5. a

EKO ŠOLA ŠTORE

Mi smo eko šola Štore
in nihče nam nič ne more.

Je okolje naše lepo,
ker skrbimo zanj zavzeto.

Hrano smo lepo pojedli,
ostanke pa so ptički snedli.

Na šolskem vrtu smo drevesa posadili,
na njih so se že ptički naselili.

Primož Vogrinc, 5. a

ŠOLA V NARAVI ZA UČENCE 6. RAZREDOV

DOM PECA OD 9. DO 13. FEBRUARJA

1. dan

V ponedeljek smo se pred šolo zbrali učenci 6. razredov. Zložili smo svoje stvari na avtobus in se odpeljali proti domu Peca v Mežici. Vozili smo se približno eno uro in pol. Čakale so nas prave zimske razmere. Razdelili so nas v sobe. Razložili smo prtljago in oddrveli v jedilnico. Tam smo dobili nekaj napotkov, kako naj se vedemo. Sledilo je kosilo. Po kosilu smo se odpravili v sobe in se pripravili za smučanje. Nekateri so si izposodili smučarsko opremo. Odhiteli smo na avtobus, ki nas je peljal do smučišča Črna. Odnegli smo vso opremo in se obuli v smučarske čevlje. Razdelili so nas v skupine glede na znanje smučanja, ki smo ga pokazali. Vadili smo vsak s svojim učiteljem. Po končanem smučanju smo se preobuli in pospravili smučarsko opremo. Avtobus nas je odpeljal nazaj do doma. Do večerje smo imeli prosti čas za razne aktivnosti. Lahko smo raziskovali dom, med drugim smo imeli v domu tudi živali (dve činčili, dva ptiča, želvo in tudi plišastega hrčka). Sledila je večerja. Po večerji smo imeli večerno animacijo. Najprej so nas razdelili v dve skupini. Prva se je odšla sankat, druga pa je imela športno plezanje. Nato smo se zamenjali. Sankali smo se kar na zaledenelih gozdnih kolovoznicah. Sledil je čas za pripravo na spanje.

2. dan

Zbudili so nas kar z glasbo. Ko smo se očedili, smo odšli v jedilnico na zajtrk. Po zajtrku smo odšli v sobe in se pripravili za smučanje. Pred

domom nas je že čakal avtobus. Smučali smo od 9.00 do 13.00. Vmes smo imeli odmor za malico.

Po končanem smučanju nas je že čakalo kosilo. Po kosilu smo imeli uro počitka.

Popoldan smo se peš odpravili v rudnik. V njem smo spoznali razvoj rudarstva skozi čas. V rudnik in iz njega smo se peljali z vlakom in takšnimi vagoni, ki so bili čisto majhni. Med vožnjo smo od strahu kar kričali. Po končanem ogledu smo si lahko kupili še spominke. Peš smo se odpravili nazaj v dom. Po večerji smo dobili navodila za večerno animacijo. To je bila naj frizura. Utrujeni smo popadali v postelje.

3. dan

Tokrat sta nas poleg glasbe budila tudi ptička. Sledil je zajtrk, smučanje in malica. Po končanem smučanju je sledilo kosilo. Po kosilu pa so nas zopet razdelili v dve skupini. Prva skupina je imela tek na smučeh, kjer smo se smejali nerodnosti in padcem. Na koncu smo pogledali še video posnetke. Druga skupina pa je imela temo z naslovom »Kako preživeti v objemu Pece«. Sezidali so nekaj lepih iglujev in bivakov in spoznali legendo o Kralju Matjažu. Sledila je večerja. Po večerji smo dobili karte nočnega neba, kjer smo lahko videli, kaj bomo opazovali na nočnem nebu. Oblekli smo se in odšli v mrzlo noč. Med opazovanjem neba smo odkrili zvezdo Venero. Od drugih nebesnih teles se razlikuje po tem, da ne utripa, kajti vse zvezde utripajo. Nato pa smo se umili in zaspali.

4. dan

Četrty dan so se nam na smučanju pridružili učenci iz OŠ Franja Goloba Prevalje. Po kosilu smo se zopet razdelili v dve skupini. Tokrat pa je imela prva skupina izdelovanje iglujev, druga skupina pa tek na smučeh. Po večerji smo žrebali startne številke za tekmo ob zaključku šole v naravi. Imeli smo kulturni dan na temo »Pokaži, kaj znaš«. Pred spanjem smo žalostno

spakirali svoje stvari in se pripravili na zadnjo noč v domu.

5. dan

Zadnji dan. Smučali smo se do odmora za malico. Po malici pa je sledila tekma. Prepeljati smo morali spretnostni poligon in veleslalom. Po tekmi smo vzeli svoje opremo in jo zložili na avtobus. Odpeljali smo se v dom, kjer smo se do konca pospravili svojo prtljago in pospravili sobe. Po kosilu so nam razdelili priznanja za smučarsko tekmo. Poslovlili smo se od vseh učiteljev, ki smo jih spoznali v domu Peca (Janja, Peter, Jure, Romana, Gorazd, Zofka, Brane, Blaž, Slavko, Aleksej). V pozdrav smo pomahali Kralju Matjažu na idilično Peco. Odpeljali smo se proti Štoram, kjer so nas čakali naši starši. Domov smo se vračali prijetno utrujeni, zagoreli od sonca in polni lepih vtisov. Šola nam je pripravila šolo v naravi, katere se bomo vsi radi spominjali. Bilo je veliko smeha in zabave. Nekaj nepozabnih trenutkov je ujela tudi naša učiteljica s fotoaparatom.

Urša Jazbinšek Čanžek, 6. a

KOVINAR V 3. SNL - VZHOD

Nogometno prvenstvo se je prevesilo v drugi del.

Kovinarji so imeli obilo težav s pričetkom letošnjega spomladanskega dela prvenstva v 3. SNL. Travnata površina na stadionu Lipa namreč ni bila pripravljena za prve nastope domačih nogometašev.

Kovinarji so po 18 odigranih krogih v letošnjem prvenstvu v 3. slovenski nogometni ligi - vzhod še vedno na odličnem drugem mestu in zaostajajo samo za ekipo Dravinje, ki zanesljivo nadaljuje pohod na drugo ligo. V spomladanskem delu prvenstva bodo odigrali še 8 tekem.

Kljub uspešnemu nadaljevanju pa so imeli obilico težav z opravljanjem treningov na domačem stadionu. Ne samo, da so morali iskati nadomestne destinacije za primeren trening, svojo prvo domačo tekmo so morali odigrati v Celju na vadbenem centru Olimp.

Tako se teoretično v klubu nihče ne pritožuje nad doseženim. Tri zmage in poraz so tisto, kar so realno pričakovali, vendar ostaja po videnem grenak priokus, da nogometaši iz Štor ne zmagujejo s takšno lahkoto, kot smo je bili vajeni v jesenskem delu prvenstva. Vzrok lahko iščemo predvsem v pomanjkanju kvalitetnih treningov, ki so izostali iz že znanih razlogov. Vendar po besedah trenerja Štancarja za nadaljevanje ni bojazni, saj se v ekipo vračajo vsi odsotni in bodo v nadaljevanju trenerju na voljo res vsi najboljši igralci. Ostaja še velikih osem krogov do konca in kar nekaj zahtevnih gostovanj. Na videz lažji raspored do konca je lahko dvorezen meč. Predvsem vsa štiri srečanja v gosteh bodo za Štorovčane odločilna. Odločilna za cilj, ki ga nihče ne skriva - osvojitve drugega mesta ob koncu prvenstva. Za sladokusce pa ostaja veliki derbi v Konjicah, kjer se bodo z nogometaši Dravinje pomerili v tekmi tekem letošnjega prvenstva.

Aleš Korošec, NK Kovinar

Oskar PERPAR - CIC se počasi vrača po poškodb

Lestvica v 3. SNL - vzhod po 18 odigranih krogih

1.	Dravinja Kostroj	18	15	1	2	41:8	46
2.	Kovinar Štore	18	12	3	3	34:18	39
3.	Koroška Dravograd	18	11	2	5	40:20	35
4.	Šmartno ob Paki	18	11	1	6	47:41	34
5.	Odranci	18	9	4	5	32:20	31
6.	Stojnci	18	8	3	7	38:35	27
7.	Malečnik	18	8	3	7	36:33	27
8.	Tehnostroj Veržej	18	7	4	7	30:28	25
9.	Simer Šampion	18	6	3	9	28:38	21
10.	Mons Claudius	18	6	0	12	23:39	18
11.	Paloma	18	5	1	12	21:38	16
12.	Čarda	18	4	3	11	25:38	15
13.	Črenšovci	18	2	8	8	18:34	14
14.	Trgovine Jager	18	3	2	13	23:46	11

Razpored kovinarjevih tekem v spomladanskem delu prvenstva

- 11. april 2009, Veržej: NK Tehnostroj Veržej - NK Kovinar
- 18. april 2009, Štore: NK Kovinar - NK Trgovine Jager Šmarje pri Jelšah
- 25. april 2009, Stojnci: NK Stojnci - NK Malečnik
- 2. maj 2009, Štore: NK Kovinar - NK Paloma
- 9. maj 2009, Slovenske Konjice: NK Dravinja - NK Kovinar
- 16. maj 2009, Štore ob: NK Kovinar - NK Črenšovci
- 23. maj 2009, Dravograd: NK Koroška Dravograd - NK Kovinar
- 30. maj 2009, Štore: NK Kovinar - NK Simer Šampion

vabi na ob vsakem vremenu

KRESOVANJE

na Lipi

**Godba na pihala
in kulturni program**

ki bo 30. aprila 2009 s pričetkom ob 20.00 uri na prireditvenem prostoru ob športnem parku LIPA. Za jedačo in pijačo bodo tudi letos skrbeli Kovinarji.

**VELIKI
SREČOLOV
vsaka srečka
zadene**

**igra ansambel
SLOVENSKI ZVOKI**

Bogate nagrade sponzorjev

Kovinarjev nogomet je spet za znoret :)

VABILO

PRVOMAJSKO SREČANJE NA VRUNČEVEM - LOVSKEM DOMU NA SVETINI

Vabimo vas na prvomajsko srečanje, ki bo

1. 5. 2009 ob 11.00 uri
na Vrunčevem - lovskem domu na Svetini.

Srečanje bosta popestrila
pihalna godba Svetina in ansambel Unikat.

Vljudno vabljeni!

ZAHVALA

Hvaležnost je lahko nekaj abstraktnega ali pa nekaj popolnoma resničnega v danem trenutku. Zakaj? Ker prihaja iz lastne osebnosti in ker smo ljudje tako različni, da jo vsak po svoje vrednotimo. V neki situaciji bo vsak človek lahko drugače čutil hvaležnost, nekateri bolj, nekateri manj, drugi mogoče ničesar. Razlikuje se lahko tudi po tem, do koga jo čutimo. Na prireditvi Vrtiljak polk in valčkov v kulturnem domu Štore jo je bilo ob materinskem dnevu in dnevu žena še posebej čutiti.

Zato zahvala županu občine Štore Miranu Jurkošek in ŠKD Rudar Pečovje za izvirno obdaritev vseh žena.

Hvaležne občanke

občina Štore

TURISTIČNO DRUŠTVO ŠTORE

VABI

v soboto, 9. 5. 2009,

na 12. tradicionalni pohod po turistični poti občine Štore

START: ob 8.00 uri pri železniški oz. avtobusni postaji Štore

RELACIJA: Štore - Križpota - Langerjeve pečine - Svetli dol - Mrzla planina - Žlajfa

Tri ure zmerne hoje

STARTNINA: 5 EUR

V ceno je všteta štartnina, prigrizki ob poti, priponke, malica in zaključek v Žlajfi. Pot je srednje težavnostne stopnje, primerna za vse starosti. Za vse, ki ste že petič ali desetič z nami, pa sledi še presenečenje.

Hodimo na lastno odgovornost!

Območno združenje
veteranov vojne za
Slovenijo Štore

ZB za vrednote
NOB Štore

Združenje slovenskih
častnikov občine Štore

Strelsko društvo
Kovinar Štore

VABILO

Ob prazniku občine Štore in dnevu Slovenske vojske organiziramo v četrtek, 14. maja 2009, v športnem parku na Lipi veliko predstavitev Slovenske vojske in nogometni turnir.

Predstavitve opreme in oborožitve SV se bo pričela ob 9.00 uri.

Potekal bo tudi nogometni turnir, kjer bodo sodelovale ekipe Ministrstva za obrambo, Slovenske policije, ekipa Mestne občine Celje, ekipa 20. MOTB iz Celja, ekipa koroških županov, ekipa občine Štore in Štore Steel, ekipa reprezentance županov RS in ekipa profesorjev srednjih šol s celjskega območja.

V času predstavitve Slovenske vojske in nogometnega turnirja se bodo lahko vsi občani okrepčali tudi s pravim vojaškim pasuljem.

Po končanem turnirju in predstavitvi SV sledi krajša slovesnost s podelitvijo pokalov v kulturnem domu v Štorah in družabno srečanje.

SLOVENSKA VOJSKA

Direktor Uprave za obrambo Celje
Zoran JUSTIN I.r.

župan občine Štore
Miran JURKOŠEK I.r.

ŠKD RUDAR PEČOVJE

in

OBČINA ŠTORE

VABILO

Avsenikovega abonmaja polk in valčkov

Tretji koncert - POZDRAV POMLADI bo

19. aprila 2009 ob 18.00 uri

v kulturnem domu Štore.

Cena vstopnice: 9 EUR

Prodaja vstopnic: občina Štore 03/ 780 38 40,

bistro Opoka Štore, kegljišče Lipa Štore, trgovina Etra - Selič center Šentjur,

TIC Celje in na blagajni eno uro pred koncertom.

Nastopili bodo:

ansambel Braneta Klavžarja

ansambel Rimljani

ansambel bratov Poljanšek

in mala Langa

Organizatorji: občina Štore, športno-kulturno društvo Rudar Pečovje in NT&RC.

